

La situació a Barcelona

Acabament de la vaga del vidre

EL RAM DEL VIDRE

Després d'una vaga que ha durat dos mesos, el comitè de vaga del ram del vidre feu circular ahir les ordres per reprendre el treball a totes les fàbriques.

En realitat, els obrers ja havien fet aquest acord sense comptar per res amb el susdit comitè.

TROPES CAP AL MARROC

Tots els cossos d'aquesta guarnició han preparat unitats per a marxar on se'ls digui, al primer avis.

Hi ha també preparada una companyia de Sanitat Militar.

Ahí va marxar de Mataró cap al Marroc la primera bateria del regiment d'artilleria lleugera, que està allí en guarnició.

Van incorporant-se tots els soldats que estaven amb permís.

Ant passada, en el tren correu de València, marxaren cap a Màlaga, es embarcaren cap a Melilla, amb objecte de cobrir baixes dels respectius batallons expedicionaris, 64 classes i soldats del regiment d'artilleria de Vergara, 13 del d'Alcàntara i 16 del quart de sapadors-mitjers.

Amb destinació al dipòsit de bestiar de Melilla, ahir al matí foren embarcades 34 mules procedents de Palma de Mallorca.

Dos moments després de mitja nit després de carregar material de guerra, es feu a la mar el vaixell dipòsit d'aeronàutica naval «Dédalo» i la gasolinera «H. 4».

L'esmentat vaixell, sota el comandament del director dels serveis d'aeronàutica, don Pere Cardona, es dirigeix a Cartagena, i d'allí cap a Melilla.

UN ATRACAMENT

La nit de dimarts, pasava per la Travessera de les Cortes, rera la casa de la Maternitat i prop del lloc conegut per la bolla de «Cosme», el propietari Baldomer Boda Poch, de 52 anys d'edat, quan li barraren el pas quatre subjectes que pistola en mà exigiren que els lliurés tot el dinar que portava al damunt.

L'atracament, esglaiat per la sorpresa, així fer als atracadors, els quals registraren les butxaques, apoderant-se d'una cartera, en la qual hi havia 2.300 pessetes, diversos documents i algunes cèdules personals.

L'atracament declarà al jutjat que un dels atracadors semblava estranger i que l'altre s'expressava en castellà.

DETENCIÓ

Per suposar-lo complicat en els robaries comeses a l'Arrendatària de Contribucions i Fonda del Ferrocarril, ahir fou detingut per la policia un subjecte anomenat Andreu Blat.

DE L'ASSALT A LA BANCA PADRÓ

El jutjat de Manresa va trametre un exhort al degà d'aquesta ciutat, sollicitant que es comunicui a Jaume Cervera Prats (a) «Jaumet de la Rada», l'autor de processament i premissa sense fiança, dictat contra el dit subjecte per l'esmentat jutjat, com presumpte coautor de l'assalt, i que, suposant-se que la tasca de la inspecció acabarà abans del que creia.

MALALTIA DEL SENYOR AVELLON

Es troba malalt d'alguns dies encà el magistrat del Tribunal Suprem i Inspector de Tribunals, En Marian Avel·lon.

Sembla que se li ha agreujat una afecció bronquial que li impedeix dormir, suposant-se que la tasca de la inspecció acabarà abans del que creia.

ELS ATRACAMENTS SIMULATS

De les informacions efectuades per la policia se'n dedueix que l'atracament que, segons denúncia, va ocórrer l'altra matí al carrer de Cervelló, era inventat.

El vigilant nocturn ha declarat que, des del lloc on era, dominava perfectament el carrer de Cervelló, i d'haver-hi hagut quelcom anormal, ho hauria vist.

També sembla fals l'atracament de que un tal Enric Pérez García va dir que havia estat víctima a can Tunis.

Al lloc on va dir que havia estat atracat, hi ha una caseta de carabiners, en la qual hi havia guàrdia que forçosament hauria vist l'agressió.

L'atracament va donar com a domicili seu, una casa del carrer d'Orient, i va declarar que era solter. A la dita casa hi viu una germana seva que ha declarat que el Pérez no viu allí, que és de mala conducta i que és casat i viu separat de la dona.

UN ATRACADOR SINDICALISTA

La guardia civil detingué a la carretera que va de la Rabassada a Sant Cugat a Antoni Selga Selva, de 30 anys, carreter, habitant a Barcelona, carrer de Portugal, 38, el qual va confessar ésser autor d'uns atracaments dels quals dissabte darrer van ésser víctimes uns carreters i que li van produir, en conjunt, 17 pessetes.

Se li va ocupar un bitllet de 25 pessetes, un revòlver carregat i un carnet del sindicat únic de transports a nom seu.

VAGA A MONISTROL

A Monistrol s'han declarat en vaga els paletes en nombre de 24.

ESTRANGERS EXPULSATS

El govern ha comunicat l'ordre d'expulsió d'alguns estrangers de mals antecedents que estan detinguts a Barcelona, els quals molt aviat seran tramesos als països respectius.

EN LLIBERTAT

La Inspecció de policia ha rebut un ofici del director de la presó participant que el jutjat ha decretat la llibertat de Jaume Guitart, detingut per coaccions als rajolers i excitació al sabotatge, el qual queda a disposició del governador.

Com que no té cap responsabilitat governativa, serà posat en llibertat.

SOBRE UNES CONDUCCIONS

Diu una nota oficial:

«El govern civil ha de negar absolutament que hagi ordenat cap conducció de presos per carretera, ja que els detinguts La Torre, Didac Pérez, i Eustaquí Francisco Teruel, suposats autors de l'assalt a la Banca Padró, foren tramesos a Manresa a disposició d'aquell jutjat per ferrocarril. Es demana al jutge de Manresa que els posi a disposició del govern civil per a respondre d'acusacions que pesen sobre llur en altres processos per atracaments, però el govern civil, no ha donat cap ordre perquè el trasllat des de Manresa aquí no es fes per ferrocarril. Avui surt un agent per a informar-se, i per a disposar que se'ngueixin el viatge fins a Barcelona en ferrocarril».

Cultura

Acaba de posar-se a la venda el llibre «Les ciències en la vida de la llar», el qual es ven a 750 pessetes en totes les llibreries i a les de l'Associació Protectora de l'Ensenyança Catalana, oficines: Aros, 1, pral.

El diumenge, dia 2 del vinent mes de setembre, tindrà lloc en el Col·legi de Sant Pere de Reus, una festa de caràcter íntim, motivada per la reunió d'ex-alumnes de Batxillerat i Començament. A la dita festa han promès as-

sistir-hi a més dels RR. PP. Oromí, J. Lluch i N. Sitja, els quals en altres èpoques formaren al quadre de professors del dit Col·legi, el M. R. P. Francese Mascau, el qual ha estat director molts anys.

Els ex-alumnes que no bagin rebut la invitació i desitgin assistir a la festa, poden comunicar-ho al P. Antoni Bertran de l'esmentat Col·legi.

Retalls madrilenys

EL VIATGE ANUNCIAT DEL SENYOR GARCIA PRIETO A BARCELONA

Diu «Heraldo de Madrid»:

El anuncio de un viaje.—Es muy aventurado visitar regiones agraviadas por el desdén.—Tiene anunciado el señor marqués de Alhucemas un viaje a Barcelona, para inaugurar el día 13 del próximo septiembre la Exposición Internacional del Mueble y Decoración de Interiores.

Pretende, sin duda, el señor presidente del Consejo testimoniar a Barcelona con esta muestra de cortesía y de interés la alta consideración que le merece al Gobierno i la preocupación que por su prosperidad y grandeza siente en todo momento.

Però, acaso el procedimiento no se halle en buena relación con el noble propósito. Sería demasiado cómodo que, a usanza de los reyes, pudiesen sus Gobiernos demostrar su interés por la simple circunstancia placentera de los viajes.

Por lo menos, parecería elemental, caso de querer implantar semejante procedimiento, que en las vigillas del viaje y a modo de preparación feliz del triunfal arribo, se demostrase el interés por la ciudad visitada, celebrando discretamente el año del éxito con disposiciones de Gobierno, con acuerdos favorables, con soluciones gratas que el beneficio de los intereses de aquella ciudad demandaran.

No es, ciertamente, éste el caso del próximo viaje del señor marqués de Alhucemas a Barcelona. Y aquí y allá se advierten ya en la ciudad condal algunos atisbos y chispazos de la sorpresa, un poco hostil, con que se ha acogido la noticia de la visita del presidente del Consejo.

No debe éste tomarse como síntoma turbulento de contumaz malquerencia. Mas le conviene, como hombre discreto y gobernante atento, considerar hasta qué límite de justicia pueden llegar aquellos chispazos prendiendo en hoguera.

Porque, realmente, no parece discreto empeño el de intentar recoger lauro de la encarnación más alta del Poder civil en una ciudad donde nada ha hecho éste, ni en colaboración con el Poder legislativo, para calmar las hondas perturbaciones sociales y anárquicas, tumultuarias y sangrientas que durante tanto tiempo han intentado corroer su grandeza. No es precisamente esa labor de desidia, de descuido y de indiferencia la más a propósito para granjearse las simpatías de Barcelona, atormentada por tantos daños, ante la pasividad del Gobierno o frente a errores evidentes del Poder ejecutivo.

Y si la condición, un poco anarquizante i resuelta, de la gran ciudad del Mediterráneo aconseja ya por sí sola una gran cautela en todos los menesteres políticos—aun en aquellos más secundarios y turísticos de los viajes de cortesía—, la cuestión política, que el catalanismo mantiene siempre viva en vigor, exige que aquella cautela se doble y más específicamente se aguilate.

Y en este orden de cosas tampoco el marqués puede exhibir ante la ciudad catalana documentación que pueda servirle de cabal pasaporte. Conviene, en suma, andar con cuidado en esto de los viajes ministeriales y presidenciales. Lo mismo que hoy decimos de Barcelona podríamos decir de otras ciudades y regiones de España.

Y así como creemos sinceramente que, en el caso actual, no puede ser-

Informacions de París

Les eleccions passades i les vinents...

Amb prou feines trobaríem en tot París cinc diputats. El que no estúeja, ja és al departament electoral preparant la reelecció.

A França les eleccions es preparen amb anys d'anticipació. Es pot dir que tan bon punt s'ha sortit diputat ja es comença a fer campanya pre-electoral. Poc hi pot el Govern en la pressió administrativa de les cèl·lules oficials en què es descompon el país. Aquí, allò tan clàssicament espanyol del «cacic», no existeix.

— Qui guanyarà les eleccions? — El país, es decantarà cap a l'esquerra o cap a la dreta?

— Aquesta lliga coneguda pel «Bloc National» tornarà a regir els destins de la Cambra i, per tant, del país, o vindrà un moviment francament esquerrà, que deixarà pas als homes d'esquerra com Briand, Herriot, Viviani, Painlevé, etc.?

Aquestes són les preocupacions dels centres polítics francesos, que no són els agrupaments de xerraires de casino, ni de café, sinó que són vives col·lectivitats on s'aprecia el valor intel·lectual i sentimental de cada polític. Hem dit sentimental? Just, i no ens en rectifiquem. Pocs Parlaments al món, tenen el to sentimental de l'actual Cambra francesa.

Quan el 2 d'agost de 1914 França es va veure atacada renuncià conscientment al joc polític: pel qual s'havia mostrat fins llavors, entre tots els països la més apassionada i ofesa al seu Govern i al seu Estat Major la governació del país i el si del seu esdevenidor. Cinquanta dos mesos després s'acabà la guerra i fins llavors no es distraigué ni un moment de la seva tasca heroica. Inclos quan vingué l'armistici i la pau va ésser signada, l'opinió pública no manifestà la seva opinió.

Per això, quan es va fixar el 15 de novembre de 1919 la data de les eleccions, la França es va trobar sense cap mena de preparació davant dels més importants problemes que mai s'hagin plantejat a un poble.

No hi havia temps de crear-se una doctrina i un seny—i això va demostrar l'alt sentit, el viu sentit de la democràcia francesa— i es votà sota la impressió d'una emoció sagrada.

Si es votà per agrament als «polius»; es votà contra els baixos costums polítics; es votà per un mistic desig de reformes que no es definien, però que bategaven en el cor de cada un, i es votà, per damunt de tot, per por al bolxevisme, del qual aquesta lliga del «Bloc National» havia fet realment el seu cavall de batalla. Programes definits? Solucions concretes? Res, no demanin res d'això.

Durant la guerra, no obstant, s'havien creat qualques organitzacions polítiques, a la manera d'aquestes entitats nostres tan freqüents dins l'espiritisme i el naturisme tot barrejat. Ja era Lysis, que fundava la «Democratie Nouvelle» ja Probus, amb la seva «Organisation de la démocratie»; ja uns quants amb la «IV République», però tot queia per falta de públic.

En les eleccions del novembre de

virtut de excusa al senyor president del Consejo de ministros alegar ante los catalanes la falta de tiempo, creieramos lo mismo tratándose, en casos distintos de distintas ciudades. No es admisible en buena práctica política la peregrina excusación de la falta de tiempo para absolver la pasividad de los Gobiernos.

Los problemas internos de España deben ser atendidos por los gobernantes sin descuido y sin desmayo en el natural plano de igualdad de intereses que todos exigen. Y parece, ciertamente, temerario querer recoger plácemes y laureales, satisfacción y regocijo donde nada se hizo para

1919 foren d'una confusió extraordinària.

Era una Cambra que no podia dir quins problemes anava a resoldre, perquè, encara que en tenia molts, no sabia quins eren. La reforma electoral, l'impost sobre els beneficis estaven resoltos; la llei dels tres anys ja no tenia cap sentit i la reforma militar prenia després de la guerra un nou sentit; el clericalisme era ja completament oblidat.

Mai, mai, cap Cambra obria les seves portes a tants «nouvinguts». Passaven de dos cents cinquanta.

Amb tot i això, era una Cambra nova, vull dir d'esperit renovador? No; francament, no.

En tota associació, el prestigi dels «vells», dels «antics», és molt gran, car ells coneixen la tradició de la casa. I els vells reelegits es trobaren amb els seus costums d'espirit, els seus mètodes consagrats, les seves pròpies rutines. Els «nouvinguts», quasi tots ells ex-huitadors, coneixedors d'un món soterrà i amb la inquietud d'una nova societat, es veieren aixafats pels vells costums i aviat calgueren en els propis pecats. La suggestió de la tribuna, d'aquests homes que tenien la tàctica dels corredors, els va dominar.

— Es l'entrenament — digueren de moment.

Però més tard era la rutina i l'anar fent el que els teina agafats.

Diguem-ho clarament i sense cap embut: tots tenien prou bona voluntat, però ningú no tenia un programa — Aquest programa, al cap d'aquests anys, ha estat descobert? Hi ha una línia de conducta seguida? S'ha fet bon ús de la confiança del país?

Si s'ha anat fent, s'ha anat tirant... però «allò» — allò que esperava el país — no ha vingut.

Igual després de la guerra que abans. Les mateixes petites luites polítiques.

Si parlem amb Barrés, vos dirà que s'ha fet prou; si parlem amb Tardieu vos dirà que tot el que s'ha fet és per odi contra l'home que ha salvat la pàtria, contra Clemenceau; si parlem amb els homes representatius de la indústria francesa, vos diran que el que calia mantenir era l'ordre, i si parlem amb els escriptors, vos diran que no s'ha fet res del que s'havia de fer, i que quan «ells» manin ho faran...

— Un intent de política d'humanitat, hi hagué amb Briand, i s'enfonsà per la pressió d'aquesta Cambra conservadora, vos dirà un col·lega de M. Herriot.

— Si no arriba a ésser per la política de nacionalisme integral de M. Poincaré a aquestes hores sofrim un nou atac dels alemanys, us dirà un delxable de M. Charles Maurras...

El plet és aquest. Per això l'intent de la nova reforma electoral fa una mica de por a tots. Als que són diputats per por de perdre el lloc, els que no ho són perquè tenen «treballat» el districte amb la composició actual i una reforma els malbarataria tota la feina feta...

Així estem.

FRANCESC MADRID

acabar con el desasosiego y sembrar la tranquila normalidad de la vida civil.

La siembra de vientos procura cosecha de tempestades. Y no es muy de maravillar que, ante el anuncio de ciertos viajes, se oiga en la fronda el murmullo de las brisas que pretenden despertar al huracán.

Labor i deber del Gobierno es encadenar, con constante aplicación a los problemas todos de España, las furias de los huracanes. Solo así los viajes pueden ser políticos. De otro modo sólo son pasatiempos de turistas. Y hay que resignarse a sus riesgos.

EL NEN

JOAN LLUIS FERRER-VIDAL I TURULL

ha pujat al Cel

Els seus afligits pares Lluís i Maria de les Neus, avis els Excel·lentíssims Senyors Don Lluís Ferrer-Vidal i Soler, Donya Edith de Llauredó i Donya Filomena Fournols vidua de Turull, germana, oncles i cosins, tenen el greu dolor d'assabentar-ho als seus amics i coneguts

L'hora de l'enterrament s'avisarà amb oportunitat

Banca Marsans, S. A.

Valors - Cupons - Girs - Canvi - Cotons - Viatges

Rambla de Canaletes, 2-4
BARCELONA

Queda oberta la negociació dels cupons corresponents als valors següents:
(mentre llur import líquid ens sigui conegut)

Obligacions hipot. Catalana de Gas i Electricitat.	6 per 100
Companyia General de Tramvies	5
Barcelona Traction, emissió 1921	7
Companyia Transatlàntica, emissió 1922	6
Bons Ebre	4
Asfals i Portland «Asland»	5
Mallorquina d'Electricitat	6
Ajuntament de Castelló	5
Banc Hipotecari d'Espanya	5

I ALTRES CUPONS
venciment 1.er de setembre venidor

Direcció telegràfica: **MARSANSBANK**

Apartat de Correns núm. 1
Telèfons números: 4530 A, 4531 A, 4532 A

SUCURSAL A MADRID
Avinguda del Comte de Peñalver, núm. 18

LOCALS

Observatori Meteorològic de la Universitat de Barcelona.—Dia 21 d'agost de 1923.

Hores d'observació: A les set, a les tretze i a les divuit.

Baròmetre a 0° i al nivell de la mar: 759.5, 759.0, 757.7.

Termòmetre sec: 25.4, 29.0, 26.7.

Termòmetre humit: 23.0, 23.0, 23.4.

Humitat (centèsimes de saturació): 81, 68, 75.

Direcció del vent: SO.

Velocitat del vent en metres per segon: 3, 6, 4.

Estat del cel: Quasi serè. Serè. Q. serè.

Classe de núvols: K., K.

Temperatures extremes a l'ombra: màxima, 29.4; mínima, 22.5; mínima prop del sol: 20.3.

Oscil·lació termomètrica: 6.9.

Temperatura mitja: 25.9.

Precipitació aquosa, des de les set del matí del dia anterior a les set del dia de la data, 0.0 mm.

Recorregut del vent en igual període: 75 km.

Observacions particulars: Boira.

El director, E. Alcobé

Han estat curats en diferents dis-

pensaris set persones mossegades per gossos, una per una mona, dos per cavalls, i un jornalet mossegat a una mà per la seva sogra, que té 50 anys i un geni de cinquanta dies.

Els gossos són al Laboratori en observació. De la sogra, no se'n sap res.

Vanos Cardús Portaferrissa, 10.

Vaixelles PORCELLANA J. Llorens. Rbla. Flors, 30.

Sortint ahir al matí de casa seva, carrer de Cortines, 21, una dona que es diu Pilar Clavero, de 72 anys, caigué i es fracturà greument la cama esquerra.

Fou curada al dispensari de la Ronda de Sant Pere i conduïda a l'Hospital de la Santa Creu.

Cristalleries J. Llorens, R. Flors, 30.

JOIES VILANOVA Unió, 9.

Un minyó lampista, Josep Mirambell Vendrell, de 17 anys, anava ahir al vespre amb bicicleta pel carrer de Montaner, i va caure, produint-

se contusions al cap i mans i commoció cerebral, de pronòstic greu. Van curar-lo al dispensari de Sant Gervasi i fou conduït després a una clínica.

- Gábies i peus de metall. Grands assortits en elegants models. Llorens Germans. Rambla de Flors, 30.

Al dispensari de la Ronda de Sant Pere va ésser auxiliat Manuel Torres Urtich, de 27 anys, moliner de Santa Perpètua de la Moguda, el qual havia estat atropellat per un sidecar al carrer de la Princesa, i havia rebut contusions i commoció cerebral, pronòstic reservat.

- Un to per a cada cutis

Factors indispensables de tocador femení són els pòlvors d'arròs. Els contribueixen a augmentar els encisos i a dissimular els defectes; però es feia precis fabricar-los en diversos tons, per a millor adaptar-los a cada cas especial. Y així aparegueren els meravellosos Pòlvors d'Arròs.

FREYA

que, ultra posseir els colors blanc, rosa i 2, Rachel i 2, i Moriscos, afegí els Malva, fets expressament per a llum artificial i causar efecte estètic en els teatres, balls, recepcions, etc.

Preu: 3.50 pessetes

FLORALIA

A dos quarts de sis del matí d'ahir, tornaren, en automòbil, de Puigcandà el capità general i el seu ajudant en Rafael de la Bastida.

La nit abans, a l'hotel Tixaire, el general Primo de Rivera fou obsequiat amb un banquet d'acomodament, havent-se-li ofert, en nom de tots els comensals, l'ex-senador N. Emili Junoy.

El marquès d'Estella li contestà agraint l'obsequi.

Després assistí a una funció de gala que en honor seu es celebrà al teatre de la capital de la Cerdanya, havent-se representat l'obra «Los hijos artificiales».

Acabada la funció, el capità general empenygué el seu viatge de retorn a aquesta capital.

- La Loteria de la Sort

«HAY QUE VER», la grandiosa sèrie de premis majors seguits, amb els quals la sort va afavorint l'afortunada administració de loteries número 12, que don MIQUEL VALDES té a càrrec seu a la Rambla de les Flors, 12.

En el sorteig d'ahir ha venut la TERCERA sèrie del bitllet número 11.607, agafat amb el SEGON PREMI, aproximacions, 10 bitllets de la centena de l'expressat premi, més de 40 de la centena del PRIMER.

Són ja, per tant, VINT PREMIS MAJORS els que l'afortunada casa VALDES ha venut en el present any.

Es troba a la venda un extens assortit de bitllets del sorteig de Nadal, el premi major del qual és de 15 milions de pessets.

La Unió Professional d'Empleats i Dependents de Comerç, fa avinent als seus amics, inscrits a l'excursió col·lectiva organitzada per la dita entitat a l'Observatori Fabra, del Tibidabo,

bo, que, havent-se aconseguit de l'Empresa del Funicular, que inclouí dins del corresponent tiquet el preu del trajecte del tramvia blau, fins divendres, dia 24, a les nou de la vetlla, es personin al local social per a recollir l'oportuna contrasenya.

- MOBLES OFICINA, SALMERON, 75

En els Jocs Florals que el vinent divendres han de celebrar-se al Casino de Sans, el poeta guanyador de la Flor Natural ha designat Reina de la Festa la formosa senyoreta Na Montserrat Sabater i Bros, pertanyent a una distingida família d'aquella barriada.

Ahí, a primera hora de la tarda, s'inicià un incendi al magatzem de pisa i cristall del passatge del Crèdit, 6, perquè un operari de la companyia del gas anava per revisar el comptador i encengué a l'efecte un llum de benzina, la flama del qual incendià un munt d'encenalls.

El referit operari resultà amb cremades de pronòstic reservat a la cara, essent auxiliat al dispensari de l'Alcaldia. Es diu Sebastià Bargunyó, de 51 anys.

El foc dels encenalls s'estengué a unes caixes d'embalatge i a uns prestatges que quedaren cremats, i així mateix foren destruïts bastants dels objectes que contenien els prestatges, essent les pèrdues d'alguna consideració.

Els bombers del quarteret central apagaren el foc al cap de tres quarts.

- Divina aroma: café LA GARZA

Al passeig Nacional de la Barceloneta, dos xicots, Lluís Arsis Parodi, de 6 anys, i Salvador Ros Parodi, de 7, s'havien enfilat a un tramvia i es deixaren anar en el precís moment que arribava un automòbil, el xofer del qual, amb tot i haver frenat a l'acte, no pogué evitar atropellar els dos nois.

El primer rebé contusions lleus i el segon contusions de pronòstic reservat a una cama i probable fractura de costelles.

Foren curats al dispensari de la Barceloneta i el segon portat a l'Hospital Clínic.

Ahí, en dues hores, els urbans de servei a la Rambla han denunciat els pares de 12 nois que s'enfilaven als tramvies.

Ahí a la tarda, al Palau de l'Art Modern, a Montjuich, l'obrastructor Josep Alujes Bernat, de 27 anys, casat, ha caigut d'una alçada d'onze metres, i ha sofert la fractura de la cama dreta i ferides a la cara, de pronòstic greu.

Fou portat pels seus companys al dispensari d'Hostafranca, i després de curat, a la clínica de l'Aliança.

Al carrer de Borrell, un automòbil, que va fugir, va atropellar el noi Josep Portella Clarós, de sis anys, causant-li contusions de gravetat a la cama dreta.

L'auxiliaren al dispensari del carrer de Sepúlveda.

Vida religiosa

Avui: Sants Hipòlit, bisbe; Antoni Flibert, màrtir. — Demà: Sants Felip Benet, confessor; Lope, màrtir. i Santa Fructuosa.

Quaranta hores: Avui, a l'església de Sant Raimon de Penyafor, de Beates de Sant Domènec. Flores d'exposició: De dos quarts de set del matí a dos quarts de vuit de la tarda. — Demà a la mateixa església.

La missa d'avui: Octava de l'Assumpció, color blanc. — La de demà: Sant Bartomeu, color blanc.

Cort de Maria: Avui, Nostra Dona del Consol, a Sant Agustí, privilegiada. — Demà, Nostra Dona de l'Estrella, a Santa Anna.

Vetlles en sufragi de les ànimes del Purgatori: Avui, Torn de l'Esperit Sant a la seva capella, Escorial, 155 (Càcia). — Demà, Torn de Maria Mare de les Ànimes, a la mateixa capella.

Reial Acadèmia de Ciències i Arts

OBSERVATORI FABRA

Societat Meteorològica i sismològica

Setmana del 13 al 20 d'agost de 1923, a les 8 hores

ESTACIO METEOROLOGICA

Temperatura màxima, 34.5 graus el dia 13 a les 12 h.

Temperatura mínima, 19.2 graus el dia 19 a les 7 h.

Màxima velocitat absoluta del vent, 12 metres per segon, el dia 15, a les 19 h. 00 m. del N.

Pluja total en mil·límetres, 0.0 el dia 15.

Saturació de l'aire, 8 hores en total. Humitat relativa inferior a 50 per 100, 54 hores en total.

Humitat relativa mínima, 31 per 100 el dia 15 a les 0 h.

ESTACIO SISMICA

Durant tota la setmana no es registrà cap terratrèmol.

El Director de la Secció Dr. Fontseré.

TAQUIGRAFIA

CATALANA

DE

J. ELIAS JUBERT

El millor llibre de taquigrafia

De venda en totes les llibreries en la nostra Administració

El millor consell que com a metge puc donar-vos és que prengueu Piramidon «Meister Lucius».

Veureu que aviat se li'n van el mal de cap i el mal de corral.

També s'alleugereixen desseguit les dolors neuràlgiques i reumàtiques.

Molts de les imitacions i demani en les farmàcies, expressament Piramidon «Meister Lucius».

El segell muntat especial de la casa, ja fermaça de la Negimitat del producte.

(Telegrams i conferències de LA VEU)

Tot l'interès està sumeditat a l'a-

Avui els nostres avions han obstaculitzat amb els seus bombardeigs els treballs de fortificació de l'enemic i en general la situació queda reduïda

que deemà s'intenti rompre el setge de

les dues posicions, Tifarautin i Afrau. Els tècnics asseguraven ayul al ministeri de la Guerra que la jornada serà dura, perquè l'enemic no sols està ben fortificat, sinó que posseeix ametralladores.

UN GENERAL I UN CAPITA SUMARIATS

Diben els periòdics que he estat sumariat el general Burguette, com a conseqüència de les seves darretres declaracions a la premsa, comentant les coses d'Àfrica, en el seu pas per

Parla Commissaria i propositis parla-
mentaris.

També ha estat sumariat el capítol d'artilleria senyor Martínez de Aragón, que recentment acusà davant la comissió «dels 21» el general Tovar i el senyor Cierve d'haver infringit la llei en l'assumpte de la separació dels alumnes de l'Escola Superior de Guerra.

Dels llibres «Páginas de Historia contemporánea», «Las Juntas Militares de Defensa», «Los alumnos de la Escuela Superior de Guerra», «Los hombres públicos de España», «La soberanía de la ley», recentment publicats per Gabriel Martínez de Ara-

gon, n'han estat segrestades les edi-

INTOXICACIONS

Més de seixanta persones han estat intoxicades per haver begut llet en males condicions, al despatx del carrer de Calatrava, número 18.

El jutjat de guàrdia, que ho era avui el del districte del Centre, s'ha personat a darrera hora de la tarda al local de la vaqueria, a la casa de socors i a la comissaria on es troba-

va detingut el comerciant, començant

DE FINANCES

Ha manifestat el sots-secretari de Finances que no hi havia cap notícia.

Encara que és aquí el president — ha dit — continua el ministre de finances encarregat de la «valija» i si no s'ha facilitat cap decret és perquè aquests dies no ha arribat la «valija».

Suposen al ministeri de Finances que arribarà demà amb alguns decrets.

U.S. DEPARTMENT OF AGRICULTURE

**ENCICLOPEDIA
Catalana**

**Prehistòria
Catalana**

PER

P. BOSCH GIMPERA

RELLIGAT EN TELA: 4 PTES.

La Veu de Catalunya

DIARI NACIONALISTA CATALÀ D'AVISOS I NOTÍCIES

Dimecres, 22 d'agost de 1923

Llicó interessant

El que costa a un poble d'obtenir la independència

II

DESPRES de la Llei Jones, de 1916, que concedia a les Filipines una ampla autonomia, amb promesa de la independència per quan aconseguissin establir un govern estable, els filipins posaren tots cinc sentits perquè el nou règim resultés un èxit complet, a fi de demostrar que estaven perfectament capacitats per a la independència que se'ls havia promesa.

Fins i tot, havent vingut llavors la participació dels Estats Units en la guerra europea, els filipins abandonaren temporalment tota campanya per la independència, i contribuïren a aquella lluita amb un nombre de voluntaris i algunes unitats de marina.

Així que acabaren les hostilitats a Europa, les Filipines consideraren que era arribada l'hora que els fos concedida la independència, tant per haver aconseguit consolidar el govern estable del qual parlava la Llei Jones, com perquè els principis pels quals els Estats havien anat a lluitar a Europa i que havien triomfat en aquella guerra semblaven exigir-ho.

El març de 1919, la Legislatura Filipina feia constar solennialment, dirigint-se als Estats Units i a tot el món, que era arribada l'hora que sense més regateig se'ls concedís la independència. Es nomenà una missió especial perquè anés a Nord-Amèrica a fer-ho així present, i es sumà als treballs d'aquesta missió el governador general dels Estats Units a Filipines, el qual declarà que en aquestes Illes existia ja el govern estable de què parlava la Llei Jones.

Després d'escoltada la missió, el president Wilson, en son missatge de comiat al Congrés, recomanà que es concedís a les Filipines la independència.

Amb el triomf del partit republicà i l'adveniment del president Harding, el problema tornà a quedar encallat i el poble filipí veia com anava passant el temps sense aconseguir la seva aspiració.

A principis de l'any 1922 es decidí trametre a Amèrica una nova Missió, perquè presentés una altra vegada la petició del poble filipí. La dita Missió fou nomenada amb tota solennitat i rebé instruccions apremiant i concretes, i de conformitat a tals instruccions demanà arreu la independència absoluta, completa i immediata. Visitaren el President, que els rebé amb gran cerimònia; visitaren el Congrés, que els dedicà sessió solennial, amb tots els membres a peu dret; visitaren totes les personalitats, les forces polítiques, econòmiques, religioses, les ciutats principals de la gran República... El president Harding fou l'encarregat de donar-los la resposta, i aquesta no fou pas favorable. Els repetia que els Estats Units no anaren a Filipines en busca de conquestes; es complaia a reconèixer els grans avanços realitzats pel poble filipí, dient que havien fet «una demostració esplèndida en punt a progrés material, intel·lectual, moral i polític», però afegint que tot això ho havien pogut fer sense la independència: «Tal proesa l'havíeu realitzada sota el nostre patrocini.» Es mostrava estranyat que els filipins, després de tot el que Amèrica havia fet per ells, insistissin encara a emancipar-se; deia que hi havia a Filipines una part que no era independentista i que aquesta opinió, encara que fos una minoria, els Estats Units l'havien de tenir molt en compte; i, repetint que no volien tenir sota la seva bandera cap poble que no s'hi sentís satisfet, acabà dient concretament «que el temps no era encara propici per a concedir-los la independència.»

La Missió tornà a Filipines sense portar la independència. Del resultat dels seus treballs i de les seves impressions, en redactà un Memorial, que té un interès extraordinari.

L'Onze de setembre d'enguany

La Comissió Executiva de l'onze de setembre ha tramès a tots els Ajuntaments de Catalunya una lletra convidant-los a pendre part en l'homenatge que aquell dia s'ha de tributar als màrtirs de les llibertats de la nostra terra.

La forma en la qual els Ajuntaments poden contribuir al major esplendor de la festa, va detallada en la circular així:

a) Tenint hissada, de sol a sol, el dia onze de setembre, la bandera catalana a la Casa Comunal

b) Trametar a la Comissió — la qual curarà de col·locar-los al monument a En Rafael Casanova — un ram, corona o branca portant una cinta catalana, si és possible amb inscripció de dedicatòria, o sense si hi ha dificultats per a fer-la.

La Comissió espera que les Corporacions municipals, que cada any augmenten en l'adhesió a aquest acte, voldran donar més relleu a la festa anyl a la qual contribueixen particulars, escoles, entitats de difusió de la Patria i d'arreu del món i les Corporacions, Ajuntaments i, ultra les quatre Diputacions, la Mancomunitat de Catalunya.

Les adhesions i consultes hauran d'adreçar-se a nom de la Comissió: Rambla de Santa Mònica, 25.

Breviari crític

FERRAN SOLDEVILA «MATILDE D'ANGLATERRA», TRAGEDIA.

VI i darrer

L'espectador modern d'aquesta tragèdia, malgrat tot el bon voler de l'autor, no pot restar convençut de la innocència de l'emperadriu Matilde pel sol fet d'haver triomfat el seu paladi en el combat a mort amb els seus acusadors. «Bé — es diuen interiorment els espectadors — ho creiem perquè l'autor ens ho assegura i suposem que no ens vol enganyar.» El que venen llurs ulls, el que escolten llurs oïdes damunt de l'escena no els diu res sobre la innocència o la culpabilitat de la reina acusada. I així se'n van del teatre sense haver experimentat aquella salutífera purificació dels afectes i passions representades en l'escena, la «catharsis», que Aristòtil assenyala com un dels efectes essencials del drama. Malgrat la victòria del comte de Barcelona — pensen — l'emperadriu podria ésser realment culpable.

No és possible escriure una tragèdia situant-se l'autor al marge o en contra de la sensibilitat moral dels seus contemporanis, encarnada en els costums i institucions dels pobles moderns. En la llegenda que vulguem teatralitzar havem d'eliminar tot el que impliqui una franca contradicció als nostres imperatius morals del present per deixar-hi solament l'element universal humà que és de tots els temps i de tots els pobles. I tocant al punt concret del Judici de Déu, no està solament desterrat dels nostres costums, sinó de la nostra sensibilitat moral; i si volem aprofitar teatralment la seva innegable valor estètica, hem de renunciar a fer-lo figurar com a instrument decisiu de justícia, o com a manifestació miraculosa de la Providència. Prou hi ha drames heroics en els quals l'autor aprofita el dramatisme innegable del Judici de Déu. Ara recordo el «Lohengrin», obra en la qual presenciem exactament la mateixa situació dramàtica de la tragèdia que ens ocupa. Però en l'obra de Wagner, l'unió de constituir la solució, el Judici de Déu assenyala el punt de partida del conflicte central del drama; i el duel i la victòria de l'heroi són només el portal apoteòsic pel qual fan aparició en escena les amors de la immortal parella wagneriana.

M. DE MONTOLIU

Les Idees i les Imatges

EN LLAGA VIVA

Hi ha epidermis en llaga viva: Jean-Jacques Rousseau.

Hi ha cors en llaga viva: Dostoiéuski.

Hi ha cervells en llaga viva: Friedrich Nietzsche.

JOSEP MARIA JUNOY

Municipi

TELEGRAMA DE CONDOL

Amb motiu de la mort de l'ex-alcalde accidental d'aquesta Ajuntament, don Hermenegild Giner de los Rios, l'Alcaldia ha disposat que es cursin els següents telegrams:

«Alcalde Granada. — En nom Corporació municipal li dono el meu més sentit condol per la mort il·lustre patrici ex-alcalde accidental d'aquesta ciutat, don Hermenegild Giner de los Rios. — Salutacions afectuoses, marqués d'Alcala, alcalde.»

«Ferran de los Rios. — Diputat a Corts. — Granada. — En nom Corporació municipal li dono el meu més sentit condol, pregar-li el faci extensiu a la seva família per la mort de l'il·lustre patrici, ex-alcalde accidental d'aquesta ciutat, don Hermenegild Giner de los Rios. — Salutacions afectuoses, marqués d'Alcala, alcalde.»

«Manuel Morales Pareja. — Granada. — En nom Corporació municipal li adreço el meu més sentit condol per la mort de l'ex-alcalde accidental d'aquesta ciutat don Hermenegild Giner de los Rios, pregar-li em representi en l'acte de l'enterrament. — El saluda afectuosament, marqués d'Alcala, alcalde.»

SOBRE EL MERCAT D'EN GALVANY
En la pròxima reunió de la Comissió d'Encarregats i Mercats, serà examinat l'avenç de preu per a les obres d'acabament del mercat de Galvany, que pugen a 347.367,77 pessetes.

OUS I CONILLS DECOMISSATS
El veterinari don Josep Riera, delegat accidental de Mercats i Estacions, en compliment de les ordres de l'Alcaldia inspeccionà en el

CANDIDATURA NACIONALISTA

Districte de Granollers-Badalona

Elecció de Diputat a Corts

JOSEP M. TRIAS DE BES

ADVOCAT I CATEDRÀTIC

Avui, dimecres, a dos quarts de deu: Gran miting al Teatre Espanyol de la ciutat de Badalona

Demà, dijous, a les nou del vespre: Miting a Sant Feliu de Codinès

Divendres vinent, a les nou del vespre, Miting al Circol «El Recreu», de La Garriga

Dissabte, a les nou: Grandios miting a la plaça pública de Montcada

Butlletí internacional

21 d'agost de 1923

LES ELECCIONS

A IRLANDA

Dissabte seran les eleccions generals a l'Estat Lliure d'Irlanda. Com ja saben els nostres lectors, el nombre de candidats és d'uns quatre cents, vintanta cinc dels quals pertanyen al Partit Republicà, que reconeix a Eamonn de Valera, suara detingut, com a President.

Els republicans, que segurament aconseguiran el triomf de molts dels llurs candidats, s'han compromès a negar-se a retre el jurament de fidelitat a la Constitució de l'Estat Lliure. No podran, doncs, seure al Parlament nacional i perdran llurs dipòsits electorals de £ 100 (cent lliures esterlines).

El corresponent del Times, de Londres, a Dublín, confirma la impressió que la captura d'Eamonn de Valera augmentarà el nombre de vots i les probabilitats de victòria dels republicans al comtat de Clare, on realitzaran el màxim esforç per a derrotar la candidatura del Ministre de l'Interior, John Mac Neill.

Aquesta lluita electoral de Clare serà molt interessant. El govern de l'Estat Lliure li atribueix tanta importància que diumenge hi anà, en viatge de propaganda, el mateix President de l'Estat Lliure, senyor Cosgrave, qui pronuncià un discurs a Ennis, el lloc on fou detingut Eamonn de Valera.

La campanya electoral és realitzada amb molta energia per tots els partits. A Offaly, Coolock, Howth, Raheny, i a altres indrets del Sud i de l'Oest, hi ha hagut ja desordres sense gaire importància. Cal reconèixer que, sospesades totes les circumstàncies, aquest apassionament és molt explicable en un país que tot just acaba de passar per dues guerres, la que podríem anomenar de la independència i la civil.

Mentrestant, Eamonn de Valera ha sigut traslladat de Limerick a Dublín. Els que l'han vist diuen que ha quedat molt consirós i abatut, essent notori l'acaplament que li ha produït el seu captiveri.

A Dublín hi havia la convicció que Eamonn de Valera no era detingut perquè el govern no ho volia. Es per això que la seva detenció ha causat alguna sorpresa, essent àdhuc criticada com a inoportuna i atemptatòria a la llibertat de la propaganda electoral. El govern protesta en contra d'aquestes hipòtesis i diu que Eamonn de Valera no havia estat detingut abans perquè s'amagava molt bé i no era possible trobar-lo. Quant a la llibertat de la propaganda electoral, el govern de l'Estat Lliure assenyala el fet que els republicans realitzen llur campanya sense cap entrebanc ni cap obstacle oficial.

Abans de marxar a Ennis, i en previsió de la seva captura, Eamonn de Valera designà el seu company Patrick Rutledge com a president auxiliar i interí de la República. El primer acte de Patrick Rutledge en l'exercici del seu càrrec, ha estat publicar una proclama denunciant que el compromís solennial de celebrar unes eleccions lliures ha sigut infringit pel govern. Afegeix que el poble no es deixarà intimidar i que els republicans presentaran llurs candidatures arreu de l'Estat Lliure.

Es possible que Eamonn de Valera sigui elegit per Clare i que els candidats republicans obtinguin votacions nodrides i àdhuc victorioses en molts districtes, però tothom creu que el govern aconseguirà una majoria dels diputats a elegir.

JOAQUIM PELLICENA I CAMACHO

dipòsit municipal una partida de 70 dotzenes d'ous i 30 conills procedents d'un decorat, efectuat per agent del Gremi d'Aviram, resultant de la dita inspecció que tots els gèneres estaven en males condicions per al consum.

L'Alcaldia donà coneixement al Jutjat de l'ocorregut.

AVIRAM, CONILL I OUS

A MES BON PREU

Ha estat presentada a la dita Comissió una instància de don Manuel Vilaplana sol·licitant que se li concedís un lloc en cada un dels mercats de Sant Antoni, Concepció i

Revenda Central, per a instal·lar-hi taules reguladores destinades a la venda d'aviram, conill i ous a preu més convenient que el que actualment es paga als mercats, o sigui amb una rebuixa de 15 cèntims en què sobre els preus dels altres venedors, i 10 cèntims menys en dotzena el dels ous.

EL MERCAT DE LLIBRES VELL

L'enginyer cap de la Secció primera ha informat l'Esmentada Comissió sobre la que interessa el regidor senyor Tusell en una moció relativa a la reconstrucció, reparació i sanejament de les barraques destinades a la venda de llibres vell.

De Madrid estant

També per al Marroc hi ha termòmetres especials

PARLAVEM en la crònica anterior de les anomalies del termòmetre oficial. Ens preguntàvem esverats si l'organ, en aquest cas, crearia la funció. I, en efecte: a les poques hores, ens fets ens donaven una resposta del tot aclaparant.

Ja tots els ministres satisfets, resolts, segons ells, tots els problemes, apaivagades totes les inquietuds, arranats tots els vers, el termòmetre oficial, xiroi i frescalíssim, va assenyalar una gent temperatura, i el Govern, que fins aleshores havia romàs a Madrid per tal com li era precis curar de tantes coses (el termòmetre oficial marcava molts graus), eregué arribada l'hora de l'escampadissa. Es a dir: els ministres cregueren arribada l'hora de llur estíueig, per tal com tot l'afer del Marroc estava arranjat. I, efectivament: fou immediata la catàstrofe. Encara no eren alguns ministres, el d'Estat, el civilista senyor Alba, entre altres, al punt de llur destinació, ja sabia tothom que a l'Àfrica tot anava en orris i malament altra vegada. Es a dir, que la temperatura oficial, sempre tan frescalíssima, estava també, en aquest, en desacord absolut amb la realitat. Sens dubte per a no ésser menys que l'horari ministerial, que està sempre a quarts de quinze.

Si això no palesés altra cosa que una desorientació més dels inmensurables ministres espanyols, seria xiroi; però, no és tolerable ni consentible aquest desvergonyiment amb què es palesa en les esferes del Poder una inconsciència i una incapacitat tan grans, en el moment que els mateixos que les manifesten balancen per les responsabilitats, i quan això costa vides d'homes que res tenen que veure ni amb l'afer que es debat ni amb les culpes d'altri.

Fa enrogir d'indignació i de vergonya la passivitat amb què la gent tolera aquesta tragèdia eterna de la incapacitat culpable dels governs.

Això que ara ha fet l'actual, no té nom ni figura ni excusa. Curulla la mesura.

Ara diuen que l'Alba presenta la dimissió. Quan fou mort el embergareu. Potser totes les inquietuds passades no eren sinó martingales provocades per a justificar una sortida dissimulant el fracàs. No ha recixit d'aquest propòsit, i ara del fracàs n'està absentat tothom.

Qui sap, però! Plenen les mares, les esposes, les promeses les filles. Però els homes callen, callen. Fins n'hi ha vint-i-un que tot callant teixeixen una xarxa.

Desconfiem ja de tot i de tots. El Marroc portarà Espanya al definitiu anorreament si no hi ha qui, amb exemplaritat heroica i desusat braó, la salva.

Vet aquí que En Weyler ha tornat. I diuen que diu que: «O a Alhucemas o a Espanya».

Està bé. Però, al pas que anem, potser farem tard. I el poble, cansat, arribarà dia que dirà:

— Ni l'una cosa ni l'altra.

20-VIII-23.

RAFAEL MARQUINA

Dietari històric

22 d'agost de 1879

S'ESTRENA AL TEATRE TIVOLI LA SANSUELA «DE LA TERRA AL SOL», D'EN CAPMANY, MOLAS I CASAS I MESTRE NICOLAU MANENT

Heu's aquí una obra que s'estrena amb gran èxit i que es representa encara en la sarsuela catalana, ja que ha quedat com de repertori. Filla de tres enginyers: dos literals i un mistic, no sols porta el record de les aventures explicades per Juli Verne, sinó que remarca els tipus de la societat barcelonina dels dies llunyans en què es va estrenar.

En Narcís Capmany, poeta natural, va deixar la seva obra en els desapareguts Camps Elisis, Prada Catalàn i Odeon, i s'assenyala pels seus drames, comèdies i sarsueles, a les quals posaren música els mestres Vilar, Iera, Vidal, Trullas, Ribera, Manent i Rius. En Joan Molas i Casas, tan conegut del teatre, autor de quadros de costums, de paròdies, de revistes bufes, d'obres de màgia i que va col·laborar amb En Soler i Feliu i Codina. El mestre Nicolau Manent, el compositor menorquí, músic de l'orquestra del Liceu, que el mateix escrivia misses que sarsueles, i la producció del qual atenyí de l'any 1882 al 81, amic d'En Clavé, i autor de la celebrada «Euterpe» i la fantasia sobre motius populars catalans.

Un dels pares de l'èxit, a jutjar pel que digué la premsa d'aquella època, fou En Soler i Rovira, amb el davallat de decoracions: tant, que es pot dir que l'espectacle va entrar més pels ulls que per les oïdes. La novel·la de Juli Verne és transplantada a Barcelona, amb gent coneguda, sobretot amb el regidor ric i ric, el seu nebot, etc.

Foren interpretats de l'obra, excel·lents en els seus respectius papers, l'Enriqueta Alemany, la Pepeta Mateu i la Bernarda Viada, i entre els homes l'Eduard Molla, En Conrat Colomer i En Francesc Puig. Els onze quadros, ballables, maquinaria i protecció eriden molt valenció, popularitzant-se les dites dels personatges en les converses particulars i, sobretot, en les al·lusions polítiques, que a còpia d'anys s'han anat renovant.

Potser avui no respon a l'ambient de la gent aquella sarsueleta, però s'adaptava molt a la manera d'ésser de la Barcelona dels nostres pares, amb una franca alegria, no exempta del tot de certa innocència, que avui no existint.

ESPIGOLAIRE

Generalitat

LA COMISSIÓ PROVINCIAL

La Comissió Provincial ha despatxat els següents assumptes:

Recurs d'alçada interposat per don Emili Marfà, contra una multa que li imposà la Tinència d'Alcaldia del districte IV d'aquesta ciutat, per infracció del Reglament de Tracció Urbana.

Recurs d'alçada interposat per don Joan Sans contra una multa que li imposà la Tinència d'Alcaldia del Districte III d'aquesta ciutat, per infracció de les Ordenances municipals.

Recurs d'alçada interposat per la S. A. «Obres i Construccions Hormaeche», contra una multa que li imposà la Tinència d'Alcaldia del Districte III d'aquesta ciutat, per infracció de les Ordenances municipals.

Recurs d'alçada interposat per don Jaume Montserrat contra l'acord de l'Ajuntament de Vilafranca del Penedès del 18 d'octubre últim, pel qual s'adjudicà a don Francesc Olivella una parcel·la sobrant de via pública.

Recurs d'alçada interposat per don Josep Surinach contra una multa que li imposà la Tinència d'Alcaldia del Districte IV d'aquesta ciutat, per infracció de les Ordenances municipals.

De la secció d'Hisenda: Informe al senyor governador sobre el recurs d'alçada interposat contra l'acord de l'Ajuntament d'aquesta ciutat, desestimant la reclamació formulada sobre inspecció de generadors i motors corresponent a l'any 1920-21, per raó dels que té instal·lats a la seva fàbrica.

Informe al governador sobre el recurs interposat per don Benet Santamaria, contra un acord de l'Ajuntament de Sant Julià de Sardanyola, prohibint la col·locació a les voreres de llocs de venda, taules, cadires i altres objectes sense previ permís de l'Alcaldia.

FIVE

Els clàssics davant del mar

Tema d'estiu

A la bella vora de la mar pollensina, m'ha arribat una obra de Ciceró. A la bella vora de la mar, inquieta aquietadora, com Maragall l'anomenà, la lectura de Ciceró té, potser més que enlloc, aquell diví poder de pacificació, que Erasme constata. Diu Erasme: Qui hi hagué mai que, de la lectura dels llibres de Ciceró, no en sortís amb l'ànima més calma i més serena? L'obra que m'ha arribat és el tractat de *Divinatione*. Un hom hi entra, corprès d'un religiós sentiment, com del qui avança per dins un bosc sagrat o per dins un temple. Aquella prosa té la pompa lenta d'una processó. Els períodes s'hi escolen, harmoniosos i solemnes, com una successió d'ones clares i sonores que fan dringar sobre les penyes. llur argent. Meravellós prestigi, el de la doctrina antiga i dels grans idiomes morts. I ho sembla més, encara, davant d'aquest horitzó obert, dins aquest aire viu i fresc, dins aquesta joiosa tramuntanella que fa riure les ones amb el mateix somriure innumerable amb què somrien a Esquil. Es en el camp que els clàssics s'han de llegir, lluny de la fressa i lluny de la febre de les grans aglomeracions urbanes. I un hom, davant del sentit nou i de la bellesa nova amb què es vesteixen les obres antigues, com si es banyessin d'una nova llum, s'exclama amb aquell accent enyorívol que feia dir a Horaci, de Roma estant:

O rus!... O noctes, coenaeque delum!

O camp! O nits i sopars de déus!

Heu's aquí que, llegint, llegint, la súbita evocació d'un nom, m'ha fet recordar a mi, mallorquí, que nosaltres som doblement romans. Aquest nom evocador és el nom de la filla del *Baleàric*, aquell Metel que reté les clares Illes al jou romà. Amada dels déus devia ésser, car els déus, a mitja nit, a l'hora que són vers els somnis, la visitaven en somni. I per un somni d'ella, el sant senat de Roma decretà que fos reedificat el temple de Juno Sospita, esberlat de clivelles i ruïna.

Per la boca d'aquest port, on ara caireja el ros castell exagonal, aombrat per un redol de pins que hi creixen en garlanda: al davant mateix de la *Fortelosa*, reliquiari d'una exquisida Verge barroca, colrada com un vori antic; passaren les trirremes romanes de Metel el Baleàric. La llet de la lloba romana fou lo millor de la nostra sang. Els nou-vinguts deixaren-li noms tòpics que encara alenen amb una immortalitat més viva que la robusta immortalitat dels marbres ja soterrats i dels amfiteatres vilipesos.

Aquesta Mar de les terres que els romans anomenaren *Mare nostrum* explora el misteri de les negres coves marines, plenes de frescor i d'abim, les cales amoroses d'arena blanca, florides de lliris de mar, sonores i corbes com a lires, i els braus penyals feréstecs, que porten noms rics de suggestió, que només cantà la musa terrigena de Mossèn Costa. La península de Formentor és la més bella de les penínsules. *Peninsularum ocellus*, podria anomenar-la aquell poeta antic, ço és, pupilla, i gemma, i flor de penínsules. Si tinguéssim la joventut d'imaginació que tenia el poble hellènic, ja hauríem creat i animat una mitologia marítima, com la de l'Odissea i de les terres costeres del món antic. Aquí hi ha Scilas i Caribdis i antres de Ciclops, i coves de Proteu.

Es cap al tard, i el sol va a pondre's, magnífic, darrera les grans muntanyes. Una llur tardana tremola sobre una talaia empinada dalt d'un cim, com un flàm darrer sobre un cirial de Vespres. Sobre el dors de la mar avança, amb la majestuosa regularitat d'una legió romana, l'exèrcit dels estels amb armadura d'or. I per la boca del port surten les veles dels pescadors cap a la mar ampla i cap a l'abisme de blau i estels.

Una a una, com verges a la dansa, entren, lliscant, les barques a la mar.

LLORENÇ RIBER

Port de Pollensa, 18 d'agost.

«Vilamar»

Ens ha visitat el primer número del Periòdic «Vilamar» resolt de la colònia de nois que l'Ajuntament de Barcelona ha instal·lat a la platja de Calafell.

El sumari és: «Salutació. — Arribada de la colònia i croquis del viatge. Repartiment del temps a Vilamar. Visita dels senyors Vila i Marcet. — Del parlar de Calafell. Excursió al Turó del Casalot. — La missa del diumenge. Els oficis de pesca. Primera festa de Vilamar. Lliçó de ciències. Els carrers de Calafell. Concurssos de Vilamar. Noticiari.»

Els articles són escrits pels nois de la colònia i suposem que corregits per una «Comissió d'estil». Com és natural, són escrits en català.

Va il·lustrat amb un mapa de la carta mediterrània, per a indicar la situació de «Vilamar»: una vista de les casetes de fusta de Vilamar i de la Pineda i del jardí i casetes de la villeta «Areny d'Or», embanderades en senyal de festa. Els dos dibuixos darrers són fets pels nois.

Al Noticiari hi ha la nota curiosa de què dilluns, 6 d'agost, el termòmetre, al sol, va marcar 52 graus, i la visita que els nois de les villetes «Puigvert» i «Pineda» van fer al gran violoncellista català En Pau Casals, que estíueja a la veïna platja de Sant Salvador.

Anuncia dos concursos: un sobre observacions de la vida de l'escarabat sagrat o piloter i l'altra sobre l'estadística dels noms de les barques del barri marítim de Calafell.

Polítiques

L'ASSOCIACIÓ D'AUTORS DE LA PLOMA

Segut a algunes divergències i malentesos respecte els sentiments de la gent que han portat a fer creure als gens certes en el fons, el diari de l'Associació d'Autors de la Ploma, reunit en la seva darrera sessió del passat dia 19 d'aquest mes ha acordat, per completa unitat, establir i reconèixer com a exclusiu idioma oficial la parla catalana. Així com ésser d'un any terminant, en les persones dels autors, l'ensenya barrada en els colors que organitzi l'entitat. Darrera s'acordà l'adquisició de la bandera catalana, que es procurarà que beneïda en el solemne acte d'homatge als Màrtirs del 1714, que, cada any, organitza l'Associació d'Autors de la Ploma, en la diada de Sant Jordi de Setembre, promentent-se per aquest acte la cooperació de significatius capdavanters del nacionalisme català.

A BUENOS AIRES

El Comitè Català «Llibertat», de Buenos Aires, per manament de l'Assemblea celebrada el dia 30 de juny passat, va elegir per als càrrecs de la Comissió Executiva els senyors Antoni Costa, Josep Baló i Manuel Comas.

La correspondència pot dirigir-se personalment a Humahuaca, 3933.

VIATGER

Un precedent de França va arribar acompanyat de la seva fami-

lia, don Salvador Raventós, governador de gens grata memòria. Avui marxa a la seva finca de Torrelles de Foix.

L'elecció de Granollers-Badalona

Proclamació decandidats

Ahí al matí es reüní la Junta «Provincial» del Cens per a procedir a la proclamació de candidats pel districte de Granollers-Badalona.

Foren proclamats candidats En Josep Maria Trias de Bes, nacionalista, i En Francesc Torras Villà, ministerial.

Pels efectes de la intervenció foren proclamats sis candidats més.

Per tant, diumenge vinent hi haurà lluita a la circumscripció de Granollers-Badalona, entre els ideals de Catalunya i els que són partidaris que continui ço que el Govern «concentrat» fa al Marroc.

De Societat

A l'aristocràtica terrassa del Reial Circol Artístic, durant la vetllada del pròxim divendres, la distingida soprano senyoreta Na Maria del Carme Rimart, deixebia de la nostra compatriota la diva Josefina Huguet, cantà: Adagi i vals, Zenzano; «Barber de Sevilla», Rosini, i «Flauta Mágica», Mozart, acompanyant-la al piano el professor En Sebastià Rafart.

LES TERRES CATALANES

LLEYDA

(Conferència de les 9'45 de la nit)

Soldats a l'Àfrica

Demà, amb el primer tren de Tarragona, marxarà cap a l'Àfrica una altra expedició de soldats dels regiments de Navarra i Albuera.

Molts són soldats de quota de la capital i encontorns.

El dia 25, probablement, estaran incorporats els soldats que estaven en llicència i als quals s'ha cridat, i, llavors, es formarà una altra expedició que deurà ser la darrera, perquè ja no queda guarnició a Lleyda.

Altres noves

Es troba a Lleyda, inspeccionant les obres del Parc Sanitari i Cases de Beneficència, l'enginyer cap de la Mancomunitat de Catalunya, senyor Rubió.

— A Cervera hi ha hagut un altre incendi, cremant-se una casa del carrer de Santa Maria. Les pèrdues pugen a 3.000 pessetes.

— Anit passada fou portat a Lleyda l'obrer Salvador Miret, el qual havia pres mal treballant a una màquina de batre, a Cervera, havent-se-li de tallar una cama.

— Durant el juliol, el Govern civil ha concedit 344 llicències de caça i 70 d'ús d'arma.

— A la Seu d'Urgell ha estat detinguda Maria Obiol, la qual es diu que es dedicava a robar dels calaixos de botigues.

Conca de Barbarà

MONTBLANCH.—El dia 12 jugaren el Vallès Deporatiu i el F. C. Montblanch, obtenint un resultat de 4 a 2 gols a favor del primer. El dia 19 també jugaren el F. C. Vinyà amb el F. C. Montblanch, amb un resultat favorable al darrer, de 3 a 1 gols.

— El dia 15 tingué lloc la inauguració oficial de la Font Nova, situada al Portal de Bover, amb assistència de les autoritats.

— El dia de Sant Roc celebrà festa el popular barri d'aquest nom. El carrer estava guarnit amb banderes catalanes. El dia de Sant Roc i la vigília hi hagué balls i sardanes; se celebrà Ofici, predicant mossèn J. Domingo, i s'engegà un vistós castell de focs. Gairebé tot el poble el presencià.

— El dia 16 tingué Consell directiu la Federació Agrícola de la Conca de Barbarà, assistint-hi els senyors Rendé, Esplugas, Capdevila, Poblet i Cabeza. S'adherí la Federació a la campanya dels vinyaters.

— La colònia escolar de l'Associació Protectora de l'Ensenyança Catalana, que hi ha a Vilaverd, vingué a la nostra vila el dia de Sant Roc, visitant el més notable de la vila, acompanyant-la mossèn Panadès i mossèn Reta, rector i vicari de Vilaverd. En ésser a la Societat es recitaren poesies patriòtiques i es cantà en «Els Segadors».

— Diumenge darrer sortí cap a Tordera el nostre car amic senyor Albert Talavera, per a pendre part en el grandios miting d'aquella comarca, a favor de les aspiracions dels vinyaters catalans.

— El mateix diumenge, a la Joventut Nacionalista, es representà «Les humils violetes» i «Viatge de boda».

— El temps ha refrescat una mica.

— Encara que un xic retrassada no volem deixar de donar la nova de la inauguració del nostre camp d'esports de la Joventut Nacionalista, amb un partit entre el F. C. Montblanch i el H. P. de Tàrraga, disputant-se la copa ofrena del ballie senyor Poblet.

La festa cridà molt l'atenció, aplegant una concurrència extraordinària, entre la qual es veia el tot Montblanch, homes i dones, joves i vells. Hi van acudir gent de tots els pobles dels voltants. Com sempre, les nostres elxerides i gentils damiselles hi donaren una nota de bellesa i de simpatia.

El partit fou molt interessant, perquè tots dos «teams» lluitaven amb la major voluntat. La victòria fou pel Montblanch, per 3 a 1.

El camp té molt bones condicions i és d'una gran cabuda.

Després s'hi jugà un partit entre els segons del Montblanch i els de Sanabre, 5 a 0. Els infants van batre els de la Ribera per 3 a 0.

— A la diada de la Mare de Déu d'agost va inaugurar-se la Font de la Fruita, construïda a l'entram de la població. Amb tal motiu hi hagué festa grossa, a qual oncomerueren l'Ajuntament, la colònia escolar de nenes presidida per la senyora mestressa i pel senyor Manuel Ribé, cap del cerimonial de l'Ajuntament de Barcelona, i una gran gentada.

Des de la Casa de la Vila anaren en comitiva i al so de la música cap a la Font. Allí l'alcalde popular, senyor Poblet, pronuncià breus i eloqüents paraules, oferint a la vila aquella nova millora urbana que tanta servei ha de fer a la barriada. La música tocà una animada marxa, s'avià una exordadora traca i el senyor Poblet tallà les cintes que lligaven les aixetes de la font i l'aigua va rajar entre els aplaudiments de tot el poble.

L'Ajuntament va obsequiar amb una orxata d'honor, feta amb l'aigua fresca i regalada de la font, les autoritats, les nenes de la colònia, personalitats i a tots els que s'hi acostaren per a beure.

Fou una festa senzilla i simpàtica que contribuï a refermar la popularitat que gaudeix el nostre alcalde i tot l'Ajuntament.

— La Joventut Nacionalista ha demanat conferències als homes polítics catalans següents:

A En Joan Vallès i Puigals que amb tanta vehemència com serenitat defensa i propaga l'ideal nacionalista, qual conferència, que té per lema «Mentre Espanya davalla...», serà donada diumenge vinent, dia 26 d'agost, i que ha cridat molt l'atenció no sols als pobles del voltant, sinó a les ciutats del Camp. Sabem que vindran a escoltar-lo i aplaudir-lo entusiastes companys de Vallès i de Reus.

Estan invitats també N'Antoni Rovira i Virgili i En Rafael Campalans, els quals, si bé han acceptat la invitació, no han assenyalat encara la data per a donar la conferència.

Pla de Bages

NAVAS.—Al teatre de l'entitat nacionalista Ateneu Navassenc tingué lloc una formosa funció teatral a benefici de la colònia escolar que es troba en aquesta bonica contrada i que dirigeixen les simpàtiques i il·lustrades professores senyores Na Joaquina Martínez i Na Carme Carbó.

Es representaren els amollegs «La pagueseta de l'Atlas» i «L'escopeta de canya», i els sainets «El flabiol màgic», «Corridos» i «El 33.33», per senyores i joves pomel·listes del poble, dirigits els joves pel vicari d'aquest poble mossèn Ramon Canal, ajudat brillantment pel jove N'Alfred Forcada; i les noies per les senyores Na Montserrat Balthas i Na Roseta Ferrer, complint tots a la perfecció llur comesa i arrencant a cada moment aplaudiments de la selecta concurrència que omplia l'espai local.

Les nenes de la colònia feren un quadre de gimnàstica rítmica i el cant «Pallassí casa sa filla». Indubtablement fou un dels números més atractius de la jornada i que més entusiasme despertà al públic.

En fi, fou una festa completa i ben digna del progressiu poble de Navas.

BIBLIOTECA LITERÀRIA

ENEIDA

VIRGILI

Traducció Mn. Llorenç Ribet

2 volums

Preu: 2'50 Ptes. volum

TARRAGONA

(Conferència de les 9 de la nit)

Festes patriòtiques

Sabem d'alguns centres de Tarragona i de les poblacions tarragonines, que celebraran solemniament la data de l'Onze de Setembre, havent demanat oradors per a mitings i conferències a la Lliga Regionalista de Tarragona i altres entitats.

Altres noves

Al Catllar, el dia 29, amb motiu de la festa major, es farà un partit de futbol entre el Catllar i un equip del Barcelona, disputant-se una copa del diputat don Eudard Recasens.

— Ha produït molta pena, entre els nombrosos amics que aquí tenia la mort, a l'Àfrica, del capità d'infanteria don Joaquín Sánchez Hervás, el qual havia cridat a Tarragona el seu servei d'oficial i aquí havia constituït una família.

— L'Hospital Militar anuncia subasta per adquirir queviures i begudes per al mes d'octubre, havent de presentar-se les instàncies fins a mig setembre.

— S'ha constituït una Societat Filharmònica, elegint president a don Lluís Soler i secretari a don Washington Vallès.

— Anit passada es barrellaren a la plaça dels Carrós Antoni Bieisa i Sants Ronda, fent-se contusions, essent detinguts i deixats anar.

— Hom diu que aviat es publicarà aquí un setmanari anticatalà, redactat per elements de la Penya Lliberal.

SABADELL

Resabliment d'un tren

La Companyia del Nord ha restablert el tren que procedent de Terrassa passa per aquesta estació a les 7'55 del matí.

Santa Coloma de Gramanet

Representacions a Moia. — Mort d'un regidor. — La font Prat de la Ribera

A les festes de l'Arbre Fruiter celebrades a Moia hi assistiren l'alcalde senyor Isern, el regidor Pla, els germans Salvatella i els propietaris senyors Banús, Batlle i Saladrigas, tots de la Lliga de Defensa de l'Arbre Fruiter d'aquesta població. Uns i altres foren molt aletesos, tant per part de les autoritats d'aquella vila, com per l'eminent tenor senyor Vilas, familiars i altres amants, aportant-se'n de les festes bells records.

— Depress d'una llarga i dolorosa malaltia ha mort el regidor En Pere Prats Torrents (A. C. S.), essent una demostració de la condolència causada per tan sentida pèrdua els nombrosos amics que assistiren a l'acte del sepeli. De l'Ajuntament hi assistiren tots els regidors, les autoritats judicials, alguns individus del Sometent i representacions de totes les entitats a les quals pertanyia.

Rebi la seva desconsolada família el nostre condol.

— Diumenge passat es féu la inauguració, amb molta solemnitat, de la font pública, batejada amb el nom de Prat de la Ribera, que els propietaris de l'entitat Foment de l'Eixample han costejat amb l'Ajuntament, i de la qual podran treure aigua el gran nombre de famílies que conviuen a l'esmentada barriada. Precedida d'una banda, la manifestació va sortir de la Casa de la Vila (on en-

java la bandera catalana des del matí), presidint-la l'Ajuntament i la Junta de la dita entitat, havent-hi assistit representant de gairebé totes les entitats locals. Arribada la manifestació al lloc designat, després de fer la benedicció de la font el regent mossèn Rosell, l'alcalde Sr. Isern va donar per inaugurada la font esmentada, després d'haver fet un escaient parlament, essent molt aplaudit i donant-se visques a l'alcalde i a l'Ajuntament i creuant-se entre autoritats i veïnat de la nova barriada frases cordials i estretes de mans. A la sortida de l'aigua de l'aixeta, la Banda interpretà diverses composicions, oint-se altra volta els aplaudiments, mostra de la immensa satisfacció que a tóthom produï tan desitjable millora. La font estava plena de fullatge, havent-se aixecat un arc de triomf reple de banderes, amb un gran medalló que deia: «Glòria al Magnífic Ajuntament». Després, els manifestants foren obsequiats amb un lunch a l'escola de noies, pronunciant parlaments el senyor alcalde, el president del Foment senyor Guillemet, llegint tot seguit el secretari una memòria de tot el que s'ha realitzat i el que es proposen realitzar. El senyor Huguet, en representació de la Lliga Nacionalista; el president de la Germandat de Sant Isidre senyor Batlle; el president de la Lliga de Defensa de l'Arbre Fruiter senyor Salvatella; el senyor Mancebrell pel Foment Mercè Nuet; el senyor Francesc per la Barriada Dordal, i els propietaris senyors Banús i Aïós, es mostraren plenament satisfets de l'èxit de la festa, puix que s'hi havien estret els llaços porcelanar, amb l'ajut de les autoritats, el major engrandiment i benestar del poble.

Durant la nit, a l'esmentada barriada se celebraren lluits balls, aviatada de globus, focs artificials, jocs infantils, divant-se diverses lluminàries elèctriques en senyal d'haver celebrat una festa del tot simpàtica i patriòtica, i de vera confraternitat.

Congost

FIGARÓ. — La distingida colònia estudiantil del Figaró, desitjosa de donar una mostra palesa de germanor i, ensem, de sa humorisme, celebrà a la Glorieta del Congost Hotel, artísticament ornada a la veneçiana i esplendídamment il·luminada amb llums elèctrics de molt ensopegats colors, un ben original apart, al qual assistiren les distingides famílies Pantaleoni, Vendrell, Hostenc, Batlle, Tizon, Parera, Poch, Llacuna, Florència, Pascuet i els senyors Coma i Serra.

Durant el menú, apropiat en un tot a l'acte de celebració, amenitzà la festa el jazz-band «Pujadas» i en acabar l'apart i en el moment de començar el ball, organitzat com a fi de festa, es presentà la quasi totalitat de la Colònia esmentada que no viu a l'Hotel, abillats amb escaients disressos, totes de bon gust, la qual cosa va fer com és de suposar, que l'acte esdevingué un veritable devassall de bona gatzara, que anà en augment en choréjar els assistents al ball el jazz-band, amb instruments improvisats i sorollosos i transcorreguts fins a altes hores de la nit, entre mostres de la més franca cordialitat i bon humor.

EDITORIAL CATALANA S. A.

Per a quan s'és mare

Dr. P. NUBOLA

Preu 2 Ptes.

GIRONA

(Conferència de les 9'30 de la nit)

Vaga a Sant Feliu

A Sant Feliu de Guixols s'han declarat en vaga 200 obrers dels sexes de diferents fàbriques suroperes.

Demanen els homes augment d'una pesseta en el jornal i les dones augment de 1'45.

Obsequi

Ha sortit cap a Olot el canonge doctor Canadell, portant un obsequi als alumnes d'aquest seminari tan el doctor Serra, pregonitzat Bisbe de Canàries.

El rellotge nou

La comissió de canonges i regidors que té cura del canvi del rellotge de la Catedral, ha rebut tres proposicions de diferents cases constructors.

Ara nomenarà dos rellotgers de la ciutat perquè donin informe tècnic sobre les propostes.

La qüestió de les aigües

A la Cambra de la Propietat s'ha celebrat una altra reunió amb assistència de delegats de la majoria consistorial, desent-se alguns matisos en la qüestió de la municipalització de les aigües.

Aviat es farà una reunió del ple de la Cambra per a tornar-ne a tractar.

Altres noves

El Rector de la Universitat, senyor marquès de Canilla, de pas cap a Viladrau, ha visitat Arbúcies, on s'han fet obres tocant a les escoles, apareixent el cementiri, que era un perill per als nens.

— Duen de Puigcerdà que hi ha estat d'excursió l'Orfeó «Catalans de Perpinyà», essent acollit amb molta simpatia.

Al Vernet hi ha fet una excursió l'Orfeó del Centre Espanyol de Perpinyà, essent molt aplaudit.

— A primers de setembre farà una excursió a Perpinyà el cor del Centre d'Unió Republicana de Girona, acompanyat d'alguns regidors de la suadita minoria.

— El comissari de policia de Girona senyor Mas ha estat destinat a Madrid.

— El temps ha estat el següent: Temperatura màxima, 30'8; mínima, 17'8. Aigua evaporada, 4'6; recorregut del vent, 2'946; pressió atmosfèrica, 758'6; humitat, 57; vent, S. S.

Pla del Lobregat

CASTELLBISBAL. — Victima d'una ràpida i traidora malaltia, ha mort en aquesta població, després de rebre els Sants Sacraments, el ric hisendat En Pere Rabella i Reguant.

Dotat de molt talent i de gran activitat, s'havia conquerit una fama en aquest poble, que unida al seu mèrit recte i justicier feren d'all el protector i conseller dels pobres i necessitats.

D'un quan temps ençà, militava amb tot el seu braó i entusiasme en les rengleres patriòtiques, havent donat excel·lents resultats la seva col·laboració al nacionalisme.

Varen assistir al seu enterrament representacions de totes les entitats locals, començant per l'Ajuntament, presidit pel senyor alcalde. Seguint després l'Associació Nacionalista i la societat coral L'Agrícola, la qual feu ofrena d'una rica corona. També veiérem representat el Pomell de l'entitat Bell Ideal, el qual volgué, en el darrer testimoni d'afecte al qui en vida fou el pare de la seva activitat, presidir la cerimònia. Demés, hi assistí una part de poble que feu ben evident l'apreci que aquest malaguanyat patriota gaudia entre els castellbisbalencs.

Rebin les seves desconfortades dues filles l'expressió del nostre condol més sincer, ensem, que adreçem al Cel una pregaria perquè Don Rabella pugui descansar en pau i dignitat l'ànima del qui en vida fou espòs exemplar i amant.

Impresions d'una estudianta

La dignitat d'un gos

En el gran saló de l'Hotel Palace, esplendèment il·luminat, alguns es-
pejants s'abotellen elegantment
so d'un quintet.

Mlle. K., russa i bella, és la reina
l'Hotel. Ara, amb un aire negli-
gent, juga amb un xal de puntes i
ballar el peu calçat amb una sa-
ta, de tasiu «vert-jade», punxaguda
amb una espasa. L'espasa, amenaça
d'un jove parisenc inclinat da-
rent seu devotament. Mlle. K. parla
amb to las i frèvol i amb un petit
accent deliciós. Ell l'escolta com un
can deixeble escoltaria el seu cate-
gic.

Ella. — Quin estueig més aborrit...
Ell. — Veritablement...

Ella. — No s'hi pot venir a M. els
sius. M. és un sojorn d'hivern. Hi
heu estat a l'hivern, ¿no?

Ell. (confós). — No senyoreta; a l'hi-
vern no puc deixar els meus estudis.

Ella (desdenyosa). — Ah!... M. és
de les millors pistes de «juge» de
la Suïssa. L'Hotel és molt con-
regut per anglèsos i nord-ameri-
cans... (amb una vibració entusias-
ta). Són gent decidida els ameri-
cans!

Ell (roig de vergonya). — Superfi-
cials.

Ella, somnadora (amb un somriure
menyspreu). — Però divertits.

Silenci angunós. El quintet ataca
un vals trist a dos quarts.

Ell. — Voleu ballar-lo?

Ella. — Es tan ensoportat aquest vals...
El quintet és tan indignat... Mai ha-
ria experimentat menys desitjos de
ballar. Toquen com per un enterra-
ment aquests músics.

Edeve una pausa curta.

Mme. P. passa en front d'ells vesti-
da amb un refinament desconcertant.
Els tals, les joies, les seves carns
blanques i els seus cabells daurats
destaquen enlluernadors en la im-
mensitat del saló poc concorregut. El
seu cavalier, de rigorosa etiqueta, la
conduïx orgullós al so melancòlic
del vals.

Un gos llop, polit, digne, aristocrà-
tic, segueix la parella, pas a pas, obs-
madament en totes les seves evolu-
cions.

Ella. — Heu-vos-aquí la vostra es-
trel·laria compatriota amb els seus
seus companys: l'home i el gos.

Ell. — Els seus esclaus, podriem
dir-ne.

Ella. — Mai no he vist tres éssers

més semblants, solitaris, desdenyosos,
impassibles...

Ell. — Però sempre unit!

La parella i el gos tornen a passar,
resplendents, arhònics, envajables...
El pobre parisenc, ferit per la indif-
rència de Mlle. K. i recordant l'allu-
sió a l'alegria espiritual dels ameri-
cans, concep un atrevit projecte per
a rehabilitar-se i satisfer, alhora, l'an-
tipatia de la russa pels tres insepara-
bles.

A les anques del gos insinua un llad-
rue a penes perceptible. Després,
trencat el glaç, el repeteix amb més
coratge. L'altre jove del saló, abor-
rit i desitjos de sensacions noves i
rars, recull aquella insinuació pro-
videncial. Comença a lladrar, primer
discretament, després amb descari i
per fi amb tota l'ànima. Els alludits
no s'immuten. El gos mira els que lla-
dren, amb una expressió de suprema
indulgència, i va seguint la parella
No han aconseguit ni fer-li brandar
la cua.

Aviat l'emulació s'estableix, i da-
mes, damiselles i cavallers lladrin a
cor desafortunadament.

Tot el saló s'ha convertit en una
«menagerie». La lluita d'amor propi
entre el cor de lladradors i la bestia
que no vol perdre la seva serenitat
va enardint-se. Els músics suspen-
pen llur tasca inútil, i assisteixen
a l'espectacle silenciosos. Mme. P.
somriu discretament, satisfeta del seu
gos, el qual segueix contemplant —
amb un xic d'estranyesa, val a dir-ho
— aquell grup de persones del
gran món, que tracten d'imitar la se-
va veu sense èxit.

Es precis que el jove parisenc, in-
tentant un suprem esforç, elegant i
perfumat, es posí de quatre grapes
interceptant-li el pas, perquè arribi a
inquietar-se de veres. I davant d'a-
questa inconcebible provocació, la
magnífica bestia es quadra, i amb el
pel estarrufat inicia un moviment
d'escomesa i llença a la fi un lladruc
terrible estereotip, però un de sol, ple
d'humana dignitat.

La sorpresa i l'espant han fet em-
mudir tothom. Mme. P. somriu en-
canta, crida el gos i surt del saló se-
guida de propels seus fidels amics.
El jove parisenc s'aixeca esgrogueit
i despeninat, mirant amb una certa
angoixa a Mlle. K. Mlle. K. esclafix
una riallada estrepitosa.

AURORA BERTIANA

jor administració a què es té sub-
jecta Catalunya.

Cap nacionalista català acceptaria
la renúncia del seu nacionalisme
per aquella resistència de l'Estat
central i per aquella mala admi-
nistració perquè consideraria que
aquests fets són accessoris que no
poden alterar per res el nivell essen-
cial de la causa nacionalista: la
llibertat de Catalunya per desenrot-
llar la seva personalitat nacional.

Però tot i amb això aquelles res-
istències de l'Estat central i aquell
mal govern han fet el contràrie
que alguns nacionalistes, sens
dar-se'n compte, hagin eregut que
aquests fets accessoris podien va-
riar l'essència nacionalista, conver-
tint el nacionalisme en un neguit se-
paratista.

I això ja s'ha dit que era cosa
corrent en molts problemes nacio-
nalistes, però en el problema cata-
là podria ésser un greu error. El
separatista català no té un contin-
gent d'ideal més nacionalista que el
dels nacionalistes que no es diuen
separatistes; uns i altres nacionalis-
tes catalans tenen una causa essen-
cial que fa batallar el seu cor al
ritme nacionalista, i aquesta causa
essencial que no pot ésser conse-
qüència d'actes vinguts de l'Estat
central, és i ha d'ésser sempre la
mateixa en els dos nacionalismes:
obtenir en tot temps la major lli-
bertat, la major grandesa i el ma-
jor profit per a Catalunya.

Per aquesta causa, els nacionalis-
tes catalans que tenen en compte
que Catalunya no és una illa i que
la seva situació geogràfica i la seva
extensió territorial i la facilitat amb
que podria ésser objecte d'una in-
vasió i d'un setge per un veí que
fos el nostre enemic i més nombros
que nosaltres, creuen sincerament
que ara com ara no pot venir una
separació sense unes lluites arma-
des que posarien en evident perill,
no ja la grandesa i llibertat de la
pàtria, sinó la seva vida mateixa.
No poden dir-se separatistes sense
trair llur propi nacionalisme: aquests
nacionalistes no es diuen sepa-
ratistes, no per «espanyolisme», si-
no únicament i exclusivament pel
propi «catalanisme», per convicció
que a Catalunya no se l'ha de
servir portant-la excepcionalment
a situacions difícils i perilloses si-
no amb treball constant i callat d'un
dia si i un altre també.

FRANCESC VIENDELL

Dels afores

Sant Andreu

Continuen les tandes d'exercicis
espirituals que venen donant-se amb
extraordinari èxit al local de la que
havia estat pel·leteria dels senyors
Riera.

Del 27 d'agost al 2 de setembre
tindrà lloc la cinquena de les tandes
organitzades fins aquí.

L'obra dels Exercicis Espirituals
convoca tothom qui s'interessa per la
tasca que ve desenrotllant, a una
reunió que tindrà lloc el pròxim di-
seu text força exèrbit, fa que sigui
llegida amb fruïció i delectança.

Regrelem la seva salutació i cor-
responem als seus ofersments.

— Han començat les obres per a
la construcció d'un pont damunt del
jous, dia 23, a dos quarts de nou
del vespre, a la Casa d'Exercicis.

— La Confraria de Filles de Maria
de la Parroquia de Sant Andreu,
també prepara per a primers del
mes de setembre unes conferències
espirituals que sean donades a la
mateixa església parroquial.

— Ha aparegut el primer número
del butlletí portanveu de l'Agrupació
Excursionista «Bon temps», del
Centre Popular Català.

La seva acurada presentació i el
Rec Comtal en el seu encreuament
amb el carrer dels Afores.

Aquesta reforma — com compen-
dran totes els que coneixen el pla
d'urbanitzacions que porta a terme
el doctor Cararach — és absolu-
tament indispensable per la prolonga-
ció de la Rambla de Santa Eulàlia
fins a la carretera de Mataró.

— Complimentant l'ordre de la su-
perioritat el sotmetent presta servei
extraordinari durant la nit, colla-
borant així a la tasca de les autori-
tats, encaminada a retornar la tran-
quil·litat a Barcelona.

— Estan a punt d'acabar les obres
de construcció de la Capella de la
Casa Asil de Sant Andreu. Per a
dintre de poc s'anuncia la seva
inauguració.

Postals pedagògiques

Colònies Escolars

VI

Aqueixa alternativa de repòs i es-
barjo que es proporciona als infants
en l'època d'estiu, fa que després
les tasques escolars s'entrepenguin
amb més delit i amb visió clara
de matèries a tractar i al més fàcil
desenrotllament.

Tornen de la muntanya o de la
marina amb nova vigoria i curullis
d'impressions de coses viscudes, tot
a favor de la vida de l'escola, po-
dent-se invertir el conjunt del pro-
grama integral, no concitant-se a
llegir, escriure, comptar i nocions
rutinàries de catecisme, sinó en la
recolta de coneixements que els
seran de vera utilitat per les lluites
de la vida. I quant més planera
no resulta la tasca del mestre! Ja
no ha de bregar amb la fredor dels
textos, puix el noi podrà comparar
oportunament, i les lliçons seran vi-
ves, animades, traient-ne veritable
profit.

Els afers post-escolars que repre-
senten les colònies de vacances venen
a donar nom, prestigi i interès a
l'ensenyament primari que abans
era considerat com una obligació de
reclutar quinxella per evitar que
destorbessin a llurs famílies. L'es-
cola se n'emporta tota l'atenció, i
per això és llastima que no s'aprofi-
ti el moment per fonamentar bé l'e-
difici de nova planta que ha de ser-
var els drets i els deures dels que
han de lluitar incessantment per
mor que sigui veritat l'integral res-
sorgiment de l'esperit educatiu en
la nostra terra.

Barcelona, mercès a senys dretu-
rers i consciències honrades, es tro-
ba en un espadament d'idees i
institucions que són garantia d'un
canvi absolut en la seva vida es-
piritual.

Es crearen les colònies escolars
de vacances amb un esforç lloabi-
líssim. Ara sembla ja assegurada
llur vida material, bregant-se, és
clar, per multiplicar tant com es pu-
gui els grups d'any en any. Això es
va aconseguint. El que ja és més
urgent de procurar, és que les in-
stallacions siguin, no absolutament
bones, sinó passadores, tota vegada
que es lamenten barreres delecta-
bles de contractistes i fondistes
abassegadors, mb els quals se les
han d'heure els mestres encarregats.
Nosaltres sabem de colònies que
han estat pessimament ateses any
darrera any, i, no obstant, s'ha con-
tinuat concedint el privilegi als
corresponsables contractistes; i, en
canvi, s'ha donat el cas d'ensope-
gar bons llocs i millors contractis-
tes, i per... res s'els ha fastiguejat,
disgustat i abandonat, si els con-
tractistes ja no han abandonat la
colònia abans.

La culpa de tot això no la té
exclusivament la Comissió. S'ha-
ria d'anar corregint, primerament
reduint els llocs d'instal·lació, en-
cara que fos doblant els grups i els
mestres. El contractista tindria més
base per procurar una ben organit-
zada instal·lació, no veient-se aquei-
xes colònies en fondes i cases de
menjar de poblacions, on, en dies
de festa major, mercat o fira, les po-
bres criatures s'han de veure mor-
tificades esperant torn, i pitjor
encara, quedar-se amb les deixes
dels apats dels festers, mercaders i
fretaires, respirant un ambient del
tot malsalutari i materialment.

També s'hauria d'acabar amb
queix costum de portar colònies a
villes grans i al mig de nuclis de
població. Les colònies haurien d'ins-
tallar-se en llocs solius on els in-
fants no tinguessin altre contacte
que la naturalesa, amb gran bo-

cos, bones fonts i altres sanitosos, o
bé vora la mar serena i quieta, no
en platges concorregudes.

S'ha fet l'assalt de Vilamar, a
Calafell. Una vegada vençudes totes
les dificultats que es solen presen-
tar al començament de tota cosa no-
va, s'aconseguiria el que es propo-
sen els que es preocupen d'aqueixos
afers meritífissims i de gran profit
humanitari.

La Comissió de Colònies, integra-
da per gent entusiasta i amant dels
infants, hauria, al nostre entendre,
de preocupar-se d'això que deixem
dit: menys grups, si bé més nom-
brosos, i més ben instal·lats.

Podriem anar en detalls que aju-
den al desgavell de les colònies i,
sobretot, a fastiguejar i avorir els
mestres. Podriem tractar-ho llarga-
ment amb fonament de causa i
testimonis de gran fidelitat. No vo-
lem ferir ningú, car creiem que
tothom labora i actua de bona fe.
Sols, si, volem apuntar el gran mal
i els perills que porta aquest espi-
rit de favoritisme imperant. Es cor-
rent que quan el mestre repta o cas-
tiga sorgeixen desvergonyiments ame-
nadors.

— Jo ho diré al senyor tall!

— A casa tenim molt de bo amb
tal altre senyor!

I vénen els casos d'insolència d'al-
guns, que porten la indisciplina i
la desmoralització dels altres.

Quants d'escamots hem sobtat prepa-
rant actes de falsa delació contra
els mestres i això perquè la Co-
missió, o individus d'aquesta, do-
nen tot crèdit als delators, i amb
complet desconeixement dels més
rudimentaris preceptes pedagògics i
més desconeixement de l'ànima dels
infants, s'obren enquestes i infor-
macions que porten a extrems de-
plorables.

D'aquí que van desertant dels càr-
recs de mestres de colònies molts
que hi figuraven en el seu començ-
ament, salvant algunes excepcions o
sia els mestres plens d'abnegació i zel
pels infants que no hi van per «ta-
llar-se-la» una mesada a espatlles d'a-
queixa institució que mereix tot res-
pecte, tota ajuda i tot encoratja-
ment.

Portem nosaltres l'experiència
d'uns quants anys de direcció de co-
lònia. Llocs i contractistes ens han
estat del tot amables, secundant la
nostra labor. Ens havíem fins pro-
posat deixar-ne una de ben arre-
lada en lloc excel·lent i amb totes les
bones condicions. Se'ns follà la co-
sa, quedant reduïda a tres anys, els
dos primers al nostre càrrec; del
darrer no en podem respondre. Les
dues primeres èpoques de la di-
guem-ne nostra colònia ben histo-
riada resta en aquestes mateixes
planes i amb el llevat de la que hi
sojornà, formada per l'Escola d'A-
prentis i acabada per aquell es-
perit selecte que és diu Pau Vila.
Es amb una gran recança que la
veiem esgavellada, i per això ens
ha sobtat una mena de refrèdament
per tornar-hi i això que mereixen
tots els nostres respectes i agrai-
ment els dignes funcionaris de la
Comissió, sobretot els que hi porten
una activitat continua: els senyors
Palau i Bosch, per no citar-ne d'al-
tres.

No per això ha minvat ni minva-
rà la nostra creença que aquesta
institució és del millor que pot influir
perquè la creuada empresa per a mil-
lora del desenvolupament físic, in-
tel·lectual i moral de l'infant arribi
al fi que es proposen els seus guia-
dors i davanters. A fer-hi, doncs, tot
hom el que pugui!

ANTONI BUSQUETS I PUNSET

Causas i conseqüències

En veritat s'ha dit i repetit que
el nacionalisme no és un problema
de bon o mal govern, de bona o
mala administració, sinó que tot
el nacionalista és problema de
govern propi, és problema de lli-
bertat.

Els problemes de llibertat solament
amb llibertat poden resoldre's; les
mesures repressives i l'excepció no
an més que enverinar el problema
des passions, convertint-lo en in-
soluble moles voltes; la història
d'Espanya és un reiterat testimoni
de com amb guerres i repressions
s'empitorea i s'enruna el més gran
imperi.

Anglaterra que ha sabut tractar els
problemes nacionalistes dels seus
dominis, no amb mesures d'excep-
ció sinó concedint-los un règim de
llibertat i ampla autonomia, ha
païvatgat sino ha resolt, als pro-
blemes nacionalistes dels diferents
pobles que formen el seu imperi.
gràcies a aquesta política de llibe-
tat sensatada la Gran Bretanya en
la passada guerra va tenir l'ajuda
dels seus dominis que no pas en
petita part contribuïren a la victò-
ria.

Anglaterra, a més a més de la
llibertat i autonomia concedides a
les nacionalitats que constitueixen
l'imperi britànic, serva en el govern
central anglès i en el poble anglès
una superioritat de cultura, de ci-
vilització i de bon govern que ex-
cel·leix o iguala la dels seus do-
minis: donada la feta d'unitat geo-
gràfica dels seus extensos territoris,
el el govern central anglès es com-
porta amb una disbaixa i un des-
govern com el que imperen a Es-
panya, seria un fet la disgregació
de l'imperi britànic, amb tot i aque-
lles llibertats i autonomies concedi-
des als seus dominis

I és que si bé és veritat que el
nacionalisme és plet de llibertat que
sols amb llibertat de govern propi
pòt resoldre's, no és menys exacte
que el bon govern i la bona admi-
nistració són un gran palliatiu a tot
moviment nacionalista; les terres
catalanes sotmeses a l'Estat francès
en són exemple: elles en tota in-
tensitat i amor serveixen la llengua
catalana i les característiques tra-
cials de la Pàtria, però la bona ad-
ministració i governament de Fran-
ça són grossa dificultat per fer arrel-
lar políticament el nacionalisme cata-
là en aquelles terres germanes.

Pel contrari, els pobles que tenen
mal govern i dolenta administració
estan predisposats a la revolta i es
deixen fàcilment endur a qualse-
vulga moviment disgregacionista.

Quan un poble creu que de la
convivència amb un altre poble li
provenen només que dany i greu-
ges que evitaria separant-se d'ell,
el moviment disgregacionista fa la
seva via: gairebé la totalitat de les
antigues colònies d'Espanya a Amè-
rica es separaren més que per un
sentiment de nacionalitat pròpia,
pel greuge constant rebut del des-
gavell de la política i de la mala
administració de l'Estat espanyol;
en aquest sentit disgregacionista es
produïren avui les tendències d'al-
guns Estats alemanys, que senten
la dissort de l'Alemanya actual com
el resultat d'una política del govern
exclusiu de Prússia.

Catalunya, com a nacionalista que
és, té el seu plet nacionalista, que
és ideal i problema essencialment
de llibertat de govern propi: aquest
ideal de llibertat, de viure la nostra
vida, és la causa essencial del na-
cionalisme català; però aquesta cau-
sa essencial del nacionalisme català
s'ha agreujat i exacerbat a conse-
qüència de la resistència de l'Estat
central a donar la llibertat a què
Catalunya té indiscutible dret i a
conseqüència del mal govern i pit-

VIDA MARÍTIMA I COMERCIAL

MOVIMENT DEL PORT

Dimarts, dia 21.

VAIXELLS ENTRATS:
 Vapor espanyol «Carolina», de Bèrnes, de Glasgow amb carbó.
 Vapor noruec «Torre Jaria», de Canons, amb càrrega general.
 Vapor espanyol «Mallorca», de Palma, amb càrrega general i 70 passatgers.
 Vapor espanyol «Sagunto», de Cartagena, i escales, amb càrrega general i 136 passatgers.
 Vapor anglès «Cortés», de Forrey, amb càrrega general.
 Vapor italià «Pino», de Gènova, amb càrrega general.
 Vapor noruec «Orn Jaria», de Londres, amb càrrega general.
 Vapor espanyol «Tordera», de Gijón, amb càrrega general.
 Vapor suès «Sumatra», de Singapur, amb càrrega general.
 Vapor belga «Portugal», d'Anvers, amb càrrega general.
 Vapor espanyol «Terranova», de la mar, amb peix.
 Vapor espanyol «Marqués de Tàrragona», de Liverpool, amb càrrega general.
 Vapor italià «Bologna», de Santa Creu de Tenerife i escales, amb càrrega general i passatgers.
 Vapor espanyol «Motevidio», de Veracruz i escales, amb càrrega general i passatgers.
 Vapor anglès «Ravenhorst», amb càrrega general.
 Vapor espanyol «Cabo Nao», de Marsella, amb càrrega general.

VAIXELLS DESPATXATS:
 Balandra espanyola «La Polar», en llit, cap a Dènia.

VAIXELLS SORTITS:
 Vapor holandès «Leonora», amb bidons buits cap a València i Malta.
 Vapor espanyol «Cabo Cervera», amb càrrega general, cap a Bilbao i escales.
 Vapor noruec «Torre Jaria», amb càrrega general, cap a Londres i escales.
 Vapor holandès «Adonia», amb càrrega general, i transit, cap a Tarragona.
 Vapor italià «Pino», amb càrrega general, cap a Buenos Aires i escales.

Canvis facilitats per la Banca Marsans, S. A.

BORSA DE MADRID

4 per 100 interior, comptat	71'49
» fines.....	00'00
» fi pròxim.....	00'00
Amortitzable 5 per 100 (1920)...	96'50
Banc d'Espanya.....	580'00
Arrendatària de Tabacs.....	247'00
Stat. Gral. Sucre-Obligacions	00'00
» Ac. preferides	00'00
» ordinàries	00'00
Francs.....	00'00
Lliures.....	00'00
Banc Espanyol Rio Plata	296'00
Cèdules hipotecàries	00'00

BORSA DE PARIS

per 100 Interior Espanyol	000'00
» 100 Exterior	000'00
Accions Nord d'Espanya	000'00
» Alacant	000'00
» Andalusos	0'0000
Renda russa 5 per 100	00'00
» 4 1/2 per 100	000'00
Brasil 4 per 100	000'00
Banc Espanyol Rio Plata	580'00
Renda francesa 3 per 100	29'25
Accions Rio Tinto	57'00

PREMI DE L'OR

(Preus de compra)

Alfons	135'00 percent
Isabel	138'50 » »
Unce i mitges unces	134'50 » »
Quart d'unça	134'50 » »
1/16 d'unça	134'50 » »
Francs	134'50 » »
Dòlars	7'10 » »
Lliures	34'00 » »

Canvis facilitats per la Casa Soler i Torra G. i S.

PREUS DE COMPRA

Bitllets:	Francesos, 42'25
» Anglesos, 34'30	
» Italians, 32'50	
» Belgues, 34'30	
» Suïssos, 133'00	
» Portuguesos, 0'25	
» Alemanys, 0'02	
» Austríacs, 0'0125	
» Holandesos, 2'73	
» Russos, 0'00	
» Grecs, 0'00	
» Suecs, 1'50	
» Noruecs, 1'05	
» Dinamarques, 1'20	
» Romanes, 3'20	
» Turques, 3'50	
» Estats Units, 7'70	
» Canadà, 7'10	
» Argentins, 2'34	
» Uruguais, 5'10	
» Xilens, 0'75	
» Brasilers, 0'55	
» Bolivians, 1'75	
» Peruanos, 2'50	
» Paraguais, 0'10	
» Venezuelans, 0'00	
» Japonesos, 2'40	
» Algerins, 4'125	
» Egiptes, 3'40	
» Filipines, 3'10	

BORSA DE BARCELONA

21 d'agost de 1923

COTITZACIO UNICA DEL COL·LEGI D'AGENTS DE CANVI I BORSA I EL MERCAT LLIURE DE VALORS
VALORS A TERME. — Al matí, a la Sala de Contractacions del Casino Mercantil, a fi de mes: S'opera de Nords de 68'00 a 67'90 i a 68'05, i Alacants a 67'75.

A la tarda, a la Casa Llotja: Es fa de Deute Interior a 71'20, Nords de 68'15 a 68'00 i a 68'10, Alacants de 67'90 a 67'75, Felguera a 53'00, Transversal a 171'00 i a 170'50, i Madrilena de Tramvies a 95'75.
Darrera sessió. — Al Casino Mercantil, de dos quarts de cinc a les cinc de la tarda, a fi de mes: S'ha fet de Nords a 68'10, Alacants a 67'70, i Orenses de 18'45 a 18'55.

DIFERENCIES DE LES OPERACIONS A TERME

De la tanca d'ahir a les cinc de la tarda a la d'aquest matí, no hi ha variació de canvis.
 De la del matí, a la de les cinc de la tarda d'avui, es puja 0'05 de Nords i d'Alacants es baixa 0'05.

COTITZACIO DE MONEDES ESTRANGERES

Francs, 42'50; suïssos, 137'25; belgues, 34'10; lliures, 34'46; liras, 32'75; dòlars, 7'575; marcs, 0'0003, i coronas 0'0125.

AL COMPTAT. COTITZACIO DE VALORS NO INSCRITS ENCARA EN EL BUTLLETI OFICIAL

Barcelona Traction and Light Power 7'10, «1921», a 100'85.
 Barcelona Traction and Light Power 7'10, pref., a 112'50.
 Ferrocarrils de Catalunya 6'10, a 102'00 i 102'50.
 Companyia Espanyola de Colonització 6'10, a 94'50.
 F. C. Cremallera de Montserrat 6'10, a 101'50.
 Municipis de l'Exposició 6 per 100, a 99'15.
 S. A. Colònia Güell 6'10, a 94'25.
 Societat Gallega d'Electricitat 6'10, a 96'00.

(Reproducció del Butlletí Oficial)

Deute Estat		Ajuntaments i Diputacions		Alacant 1 ^a hipoteca		Energia Elèctrica 5 ^o 10	
Interior	A	71'55	Municipi semestre	79'00	2 ^a	75'00	6 ^o 10
	B	71'40	1906 B	80'50	3 ^a	74'02	Bons
	C	71'40	1907 D	78'50	A	94'65	Elèctrica Cinca 6 ^o 10
	D	71'40	1910 D	77'75	B	90'00	Prod. Forces Motr. 5 ^o 10
	E	71'60	1912 B	77'75	C	71'15	7 ^o 10
	F	70'50	1913 E	75'50	D	71'00	Construccions Elec. 6 ^o 10
Exterior	G	87'90	1912 F	73'25	E	78'15	Regadiu Llevant 6 ^o 10
	A	87'60	1913 E	77'75	F	88'25	Hisp. Amer. d'Ele. 6 ^o 10
	B	87'50	1916 B	77'75	G	102'00	Bons
	C	87'50	1917 B	77'75	Francia 1864	56'50	Coop. Fluid Elec. 6 ^o 10
	D	87'45	1918 E	77'85	1873	53'25	
	E	87'30	1919 B	78'00	Directes	55'00	
	F	87'25	1920 B	77'25	Córdoba a Sevilla	59'75	
Amortit. 5 ^o 10	G	87'65	1921 C ^o	100'00	Badajoz 5 ^o 10	59'50	
	A	96'70	Mixtampila 1899	96'25	Orreaga A. R. C. D. E. F.	61'50	Transatlàntica 4 ^o 10
	B	96'50	1907	90'30	G. I. H. prior.	67'00	6 ^o 10
	C	96'65	1913	87'50	M. Cae. I Portugal, 5 ^o 10	35'15	Canal Urgell. 6 ^o 10 1922
	D	96'70	Bons Reforma	84'25	M. Cae. I Portugal, var.	53'85	Asiad 6 ^o 10
	E	96'90	Diputació antigues	79'75	Andalusos 1 ^a 3 ^a 5 ^a	52'52	7 ^o 10
	F	96'20	B	78'00	Com. Auxiliar de F. C.	55'75	Foment d'Obres 5 ^o 10
Amortit. 5 ^o 10	G	96'40	C	77'50	Gral. Tramv. 4 ^o 10	55'65	6 ^o 10
	A	96'40	Mancomunitat 1915	74'75	Tramv. St. Andreu	72'90	Carbons Berga
	B	97'40	1920	73'65	F. C. Sarrià 6 ^o 10	101'50	R. C. C. Regants Ebre.
	C	97'40	Caixa Credit Com.	74'00	F. C. de Catalunya 5 ^o 10	52'75	Construcció Naval 6 ^o 10
	D	97'45			Madrid a Aragó 6 ^o 10	84'00	Bons
	E	97'25			C. F. - C. Catalans 6 ^o 10	100'25	Const. i Paviments 6 ^o 10
Tres. v. gener	1924 A	102'30	Ferrocarrils i tramvies	65'85	Tanger a Fez 6 ^o 10	97'85	General Regadiu 6 ^o 10
	1924 B	102'31	Nord Espanya 1 ^a s.	63'50	Tramvies Sevilla 6 ^o 10	59'50	Mecànica Vullterre 6 ^o 10
	1924 C	101'65	2 ^a s.	62'75			A. Forns Andalusia 6 ^o 10
	1924 D	101'65	3 ^a s.	63'00			Teneria Moderna 7 ^o 10
	1924 E	100'60	4 ^a s.	63'00			
	1924 F	100'95	5 ^a s.	62'85			
	1924 G	100'25	Especials Pamplona	86'00			
	1924 H	100'15	Prioritat Barcelona	84'50			
	1924 I	100'15	Asturies 1 ^a hipoteca	83'25			
	1924 J	100'15	2 ^a	68'99			
	1924 K	100'15	3 ^a	67'25			
	1924 L	100'15	Lleida a Reus	74'25			
	1924 M	100'15	Villalba a Segovia	76'35			
	1924 N	100'15	Especials Almansa	74'35			
	1924 O	100'15	Almansa a Valencia ad.	63'60			
	1924 P	100'15	Mines Sant Joan	83'25			
	1924 Q	100'15	Almansa i Sant Joan	76'50			
	1924 R	100'15	Ossa a França	182'50			
	1924 S	100'15	Nord especial 6 ^o 10				
	1924 T	100'15					
	1924 U	100'15					
	1924 V	100'15					
	1924 W	100'15					
	1924 X	100'15					
	1924 Y	100'15					
	1924 Z	100'15					
	1924 AA	100'15					
	1924 AB	100'15					
	1924 AC	100'15					
	1924 AD	100'15					
	1924 AE	100'15					
	1924 AF	100'15					
	1924 AG	100'15					
	1924 AH	100'15					
	1924 AI	100'15					
	1924 AJ	100'15					
	1924 AK	100'15					
	1924 AL	100'15					
	1924 AM	100'15					
	1924 AN	100'15					
	1924 AO	100'15					
	1924 AP	100'15					
	1924 AQ	100'15					
	1924 AR	100'15					
	1924 AS	100'15					
	1924 AT	100'15					
	1924 AU	100'15					
	1924 AV	100'15					
	1924 AW	100'15					
	1924 AX	100'15					
	1924 AY	100'15					
	1924 AZ	100'15					
	1924 BA	100'15					
	1924 BB	100'15					
	1924 BC	100'15					
	1924 BD	100'15					
	1924 BE	100'15					
	1924 BF	100'15					
	1924 BG	100'15					
	1924 BH	100'15					
	1924 BI	100'15					
	1924 BJ	100'15					
	1924 BK	100'15					
	1924 BL	100'15					
	1924 BM	100'15					
	1924 BN	100'15					
	1924 BO	100'15					
	1924 BP	100'15					
	1924 BQ	100'15					
	1924 BR	100'15					
	1924 BS	100'15					
	1924 BT	100'15					
	1924 BU	100'15					
	1924 BV	100'15					
	1924 BW	100'15					
	1924 BX	100'15					
	1924 BY	100'15					
	1924 BZ	100'15					
	1924 CA	100'15					
	1924 CB	100'15					
	1924 CC	100'15					
	1924 CD	100'15					
	1924 CE	100'15					
	1924 CF	100'15					
	1924 CG	100'15					
	1924 CH	100'15					
	1924 CI	100'15					
	1924 CJ	100'15					
	1924 CK	100'15					
	1924 CL	100'15					
	1924 CM	100'15					
	1924 CN	100'15					
	1924 CO	100'15					
	1924 CP	100'15					
	1924 CQ	100'15					
	1924 CR	100'15					
	1924 CS	100'15					
	1924 CT	100'15					
	1924 CU	100'15					
	1924 CV	100'15					
	1924 CW	100'15					
	1924 CX	100'15					
	1924 CY	100'15					
	1924 CZ	100'15					
	1924 DA	100'15					
	1924 DB	100'15					
	1924 DC	100'15					
	1924 DD	100'15					
	1924 DE	100'15					
	1924 DF	100'15					
	1924 DG	100'15					
	1924 DH	100'15					
	1924 DI	100'15					
	1924 DJ	100'15					
	1924 DK	100'15					
	1924 DL	100'15					
	1924 DM	100'15					
	1924 DN	100'15					
	1924 DO	100'15					
	1924 DP	100'15					
	1924 DQ	100'15					
	1924 DR	100'15					
	1924 DS	100'15					
	1924 DT	100'15					
	1924 DU	100'15					
	1924 DV	100'15					
	1924 DW	100'15					
	1924 DX	100'15					
	1924 DY	100'15					
	1924 DZ	100'15					
	1924 EA	100'15					
	1924 EB	100'15					
	1924 EC	100'15					
	1924 ED	100'15					
	1924 EE	100'15					
	1924 EF	100'15					
	1924 EG	100'15					
	1924 EH	100'15					
	1924 EI	100'15					
	1924 EJ	100'15					
	1924 EK	100'15					
	1924 EL	100'15					
	1924 EM	100'15					
	1924 EN	100'15					
	1924 EO	100'15					
	1924 EP	100'15					
	1924 EQ	100'15					
	1924 ER	100'15					
	1924 ES	100'15					
	1924 ET	100'15					
	1924 EU	100'15					
	1924 EV	100'15					
	1924 EW	100'15					
	1924 EX	100'15					
	1924 EY	100'15					
	1924 EZ	100'15					
	1924 FA	100'15					
	1924 FB	100'15					
	1924 FC	100'15					
	1924 FD	100'15					
	1924 FE	100'15					
	1924 FF	100'15					
	1924 FG	100'15					
	1924 FH	100'15					
	1924 FI	100'15					
	1924 FJ	100'15					
	1924 FK	100'15					
	1924 FL	100'15					
	1924 FM	100'15					
	1924 FN	100'15					
	1924 FO	100'15					
	1924 FP	100'15					
	1924 FQ	100'15					
	1924 FR	100'15					
	1924 FS	100'15					
	1924 FT	100'15					
	1924 FU	100'15					
	1924 FV	100'15					
	1924 FW	100'15					
	1924 FX	100'15					
	1924 FY	100'15					
	1924 FZ	100'15					
	1924 GA	100'15					
	1924 GB	100'15					
	1924 GC	100'15					
	1924 GD	100'15					
	1924 GE	100'15					
	1924 GF	100'15					
	1924 GH	100'15					
	1924 GI	100'15					
	1924 GJ	100'15					
	1924 GK	100'15					
	1924 GL	100'15					
	1924 GM	100'15					
	1924 GN	100'15					
	1924 GO	100'15					
	1924 GP	100'15					
	1924 GQ	100'15					
	1924 GR	100'15					

